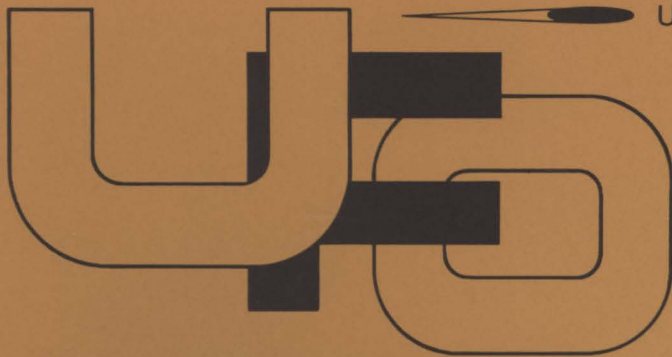

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 3 1978

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

INFORMATION

ISSN 0346-3540

UFO orsakade tidvattenström och paralysering i Väst-Afrika

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen, Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 n./år.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Ohman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld, Svante Löfgren.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-information:

Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår.

Innehållsförteckning

UFO-rörelsen behöver kreativa förmågor	3
"Vägsledaren"	4
Säregget UFO förföljde kvinnlig bilist	8
Riksstämman drog rekordpublik	10
Kritiskt inlägg om riksstämman	12
Närkontakt – i rätt tid	12
Unik intervju med Steven Spielberg	14
UFO orsakade tidvattenström	20
Jätteglob sög upp vatten i Japan	22
Det händer	24
Veckoslutskurs	24

Bomullströjor med UFO-Sveriges emblem

De bomullströjor (T-shirt) med UFO-Sveriges emblem som såldes på riksstämman kan även beställas per post. De finns i storlekarna S=liten, M=medium och L=stor.

Kostnaden är 23 kronor styck och innefattar porto och emballage. Tio stycken kostar 210 kronor. Beloppet för önskat antal inbetalas på postgirokonto 74 51 90-9 Köpings UFO-förening.

OBS! Glöm inte ange storleken!

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Brevvän sökes med intresse för parapsykologi, UFO, döden, gamla kulturer, universum och förändring av samhället m.m.

Svar till:

Ung säregen. D.t.k.

OBS!

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan.–31 dec.

UFO-rörelsen behöver kreativa förmågor!

INTERVJUER, TEXT OCH BILDER AV ERLAND SANDQVIST

Riksstämman är överstämman med allt vad detta kan innebära. UFO-arbetet skall fortsätta och förhoppningsvis väcka nya människor till insikt och förståelse för vår avsikt att höja ufologin till den nivå som rätteligen tillkommer den.

Kanske finns bland dessa människor sådana som vill hjälpa oss mera aktivt? I första hand då personer som behärskar konsten att översätta utlänsk litteratur för vår tidning. Eller kanske någon som kan layout och sådant som sammanhänger med detta ämnesområde. I så fall vill vi gärna ta dessa personers tjänster i anspråk.

När det gäller vår medlemstidning och andra publikationer behöver vi f.ö. hjälp av kunniga människor. Tyvärr kan vi inte erbjuda guld och gröna skogar, men tillfredsställelsen att deltaga i ett gott arbete är inte heller att förakta.

Är du kanske tekniker (tele) eller liknande, så kanske du kan försöka konstruera mätinstrument för t.ex. höjdmätning. Det är alltid svårt att bedöma höjd, fart etc. En billig mätmetod skulle välkomnas liksom något instrument, som varnar när UFO är i närheten. Visserligen finns detektorer, men jag misstänker att de som finns på marknaden inte är tillräckligt effektiva, de varnar ej för alla typer av UFO. De som finns avkänner magnetförändringar, men det kan ju tänkas att t.ex. ljud (ej hörbart för vårt öra) från ett UFO skulle kunna förvarna om en dylik rymdfarkost. Vidare skulle automatiska avfotograferingsstationer vara önskvärda, men dessa måste då vara konstruerade så, att de själva riktar in sig mot föremålet ifråga. Ja, det finns otaliga prylar på önskelistan.

Du som känner för detta: kontakta oss så att vi gemensamt kan diskutera vad som lämpligen bör göras.

Ett annat, mera komplicerat forskningsprojekt erbjuder frågan om hur UFO-nauterna upprätthåller kommunikation. Vi vet inget om den saken, men inte lär det ske via radio! Det skulle gå alldeles för sakta; nej, det måste vara något som ögonblickligen når mottagaren. Sändare och mottagare måste över ljusår ha ögonblicklig kontakt. Vi har ju tanken. Den uppfyller dessa krav. Låt oss konstruera en effektförstärkare "att koppla till vår hjärna!" Då när vi kanhända ljusår ut i universum.

Jag upphör aldrig att förvåna mig över att våra tekniker försöker sända budskap ut i rymden, när de vet att tar flera hundra år innan svar kan påräknas. Det är verkligen att underskatta andra intelligenser i universum.

Det måste till ett nytänkande! Vår stenåldersteknologi går inte att använda i större sammanhang; vi skulle ju inte ens kunna upprätthålla radioförbindelse ute i rymden.

Typiskt för vår utveckling är att vi envist håller oss kvar vid det gamla och bygger på detta kunnande, trots att vi samtidigt förstår att det inte är det rätta. Varför är vi så rädda att föra in ett nytänkande? Är det för att det inte omedelbart ger resultat eller pengarna åter med ränta? Jag skulle tro, att det är det senare. Varför har vi topputrustade sjukhus med personal som springer omkull varandra, men ändå ej har möjlighet att bota den äldsta och vanligaste bland sjukdomar, nämligen "förkylningen"? Tyder inte detta på att vi kommit snett?

Vi har en mängd maskiner som utgör höjden av modernitet, men begriper ingenting om det vi verkligen skulle behöva förstå, nämligen människan. Vore det inte bättre att lära känna människan än maskinerna? Det är ju inte de senare som är sjuka! Varför skall människan alltid gå via en felaktig teknik mot målet? Det borde vara lättare att nå målet denna teknik förutan. Den hindrar mer än den hjälper.

Varför utgår man alltid från mekanik? Om en människa är sjuk, finns det en orsak därtill, men den bryr man sig aldrig om. Man söker mekaniskt laga människan. Finns en tumör, skär man bort den (sådan är läkarna duktiga på), men det är inte så man helar människor. Det måste finnas en orsak till tumören och det är orsaken till det onda man bör leta efter och avlägsna. Men då klämmer man väl på någons penningpåse, och så får man inte göra! Ekonomi igen och en kortsiktig sådan. Hur länge till skall detta tillåtas? Om de här sakerna har jag talat tidigare, men de kan inte påpekas för ofta.

Alla ni som önskar förbättra våra livsvillkor bör tänka igenom hur vi behandlas och protestera tills någon ändring sker - det skulle vara ett steg i rätt riktning, tycker

Jonzon

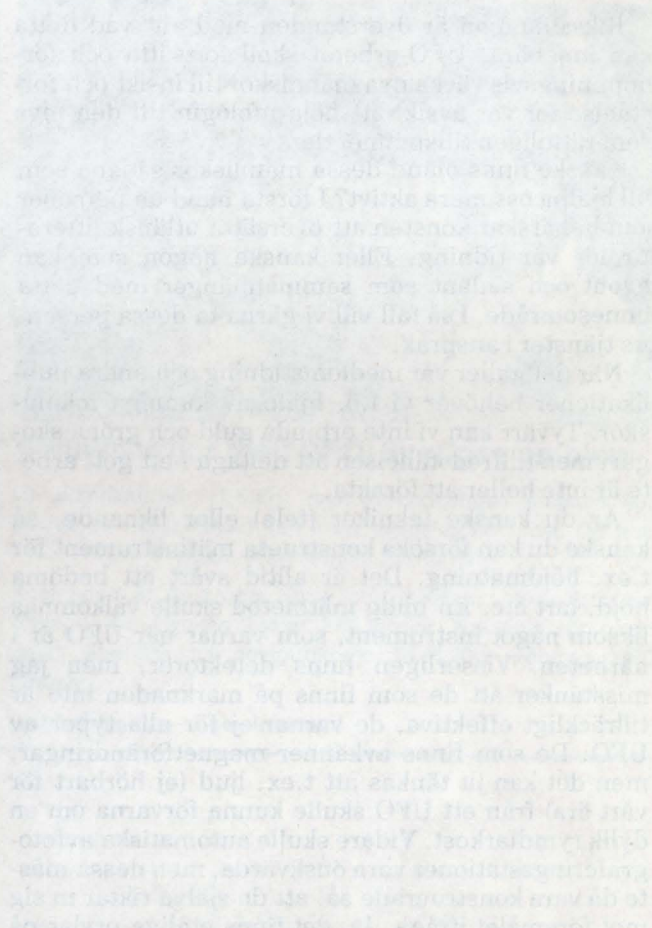
"Vägsleden"

INTERVJUER, TEXT OCH BILDER AV ERLAND SANDQVIST

"Vägsleden", från 1949, är den första i en serie märkliga händelser som UFO-Information tar upp, vilka har det gemensamt att de utspelats inom ett och samma område. De byar som nämns i texterna ligger endast omkring 20 km från Trehörningsjö, där ju som bekant också två landningar har ägt rum på senare tid, 1969 och 1977. Erland Sandqvist, som vi har att tacka för samtliga dessa redogörelser, säger att det förefaller som om UFO-aktiviteten i detta område har varit ovanligt stor under lång tid.

Tvillingbörderna Holger och Henry Öhlund upplevde i åtta-årsåldern en mycket märklig händelse hemma i Byviken. Händelsen var så egendomlig att de än i dag som vuxna känner ett visst obehag när den kommer på tal. Båda två kan dessutom, under vissa omständigheter, känna en underlig påverkan av upplevelsen, som för alltid finns inristad i deras sinnen. Genom en ren tillfällighet fick jag höra talas om deras upplevelse av en bekant, som på min begäran arrangerade ett möte med bröderna. Detta ägde rum hemma hos Holger i hans nybyggda gård i Lögdeå på söndagskvällen den 18 december 1977. Sedan vi bekantat oss en stund och satt oss ned vid kaffebordet kom vi så småningom under resonerandet in på upplevelsen, vilken berättades för mig med humor och inlevelse, men också med ett djup och ett allvar som gav berättelsen en oerhörd tyngd. Trots att denna berättelse framstår för mig som den underligaste och överkligaste jag någonsin hört, tvekar jag inte att säga att den tillika är den trovärdigaste jag lyssnat till. Sättet på vilket de berättade om tilldragelsen, liksom omständigheterna kring händelsen, visade inte i något avseende på bluff eller skoj. Ej heller gav deras sakliga redogörelse minsta misstanke om felbedömning av något tidigare känt fenomen. Deras berättelse återgives här så noggrant som möjligt med deras egna ord. Berättelsen publiceras med brödernas fulla medgivande, med både rätta personnamn och ortsnamn nämnda i texten.

Vid min förfrågan om publicering av denna artikel, var bröderna ense om att den kunde givetvis införas i vilken tidning som helst. Men de tyckte att den lämpligen borde införas i någon facktidsskrift, för en läsekrets med insikt i ämnet - flygande oidentifierade föremål. För dessa läsare kommer nog denna berättelse att framstå som en ovanligt detaljrik

Gårdens läge 1949

och exakt skildring av en näriakttagelse av fenomenet. Övriga människor finner förmodligen berättelsen alltför bisarr för att vinna någon tilltro. Bröderna Öhlund antog dock, att det måste gå omkring åtskilliga människor med funderingar kring en kanske liknande upplevelse som deras egen och det är för dessa människor man medger en publicering av berättelsen. Bröderna ville också uppmana sådana personer att ta kontakt med någon UFO-förening och genom den ge offentlighet åt sin upplevelse.

- Det skulle då kännas väldigt skönt att veta att vi inte är fullständigt ensamma om en sådan här otrolog, men ändå verklig upplevelse, menade bröderna och fortsatte vidare. Kanske finns det ändå någon som upplevt samma sak som vi. - Vi vet ju båda två vad vi var med om den här dagen för länge sedan, och vad andra människor tycker och tror om vår upp-

levelse har ingen som helst betydelse. Ingen kan göra händelsen ogjord, eller förändra den i något avseende, sade de. Så här lyder deras berättelse, som ovedersägligen påvisar närvaron av ett fenomen, vilket orsakade materiella skador och dessutom gav märkliga psykiska effekter.

- Det var en solig och varm sommarmorgon, möjligen i juni eller juli 1949. Jag minns att det var strålende vackert väder. Inte ett moln på himlen och alldeles vindstilla. Det är ju nu länge sedan, men jag minns än i dag hela händelsen som om den vore igår, berättade Holger och fortsatte: Pappa var på arbetet den här dagen, men mamma var hemma vid tillfället. Gårdens läge syns på bild 1.

- Ja, jag minns också att det var bästa tänkbara väder den där morgonen, instämde Henry, och den där händelsen glömmar jag då aldrig.

- Vi satt tillsammans ute på bron när jag först observerade det här fenomenet, sa Holger. Jag tyckte till att börja med, att det såg ut som om en stor bjälke kom svävande genom luften från Tildasberget. Den gled sakta fram över åkrarna i riktning mot oss, och måste ha varit minst 600 meter bort när jag först såg den. Jag fick uppfattningen att bjälken kom ut ur själva berget, vilket den väl ändå inte kan ha gjort. Men jag vet att jag såg den med berget som bakgrund. Bjälken gled fram med låg jämn hastighet, som inte ändrades på hela tiden. Den höll nog normal gångfart skulle jag tro och flög på kanske 10 meters höjd över marken, en höjd som för övrigt inte heller ändrades. Bjälken kom farande norrifrån och gick nästan rakt mot söder, utan någon synlig riktningssändring. Den gick bara rakt fram och stannade inte upp någon gång. Jag minns att jag hörde ett underligt ljud från den, ett ljud som jag inte kan beskriva så noga för jag har aldrig hört något liknande, varken förr eller senare. Det var ett ihållande ljud med ett visst svängningstal. Möjligen kan man jämföra det med ett litet brus, eller som om lite luft blåstes ut på något sätt, berättade Holger. - Ja, det där ljudet kommer jag också ihåg, instämde Henry. Det var ett visselljud, som påminde om suset från utströmmande luft, men det är ändå ingen korrekt beskrivning av det där egendomliga ljudet. Jag hade för några år sedan ett armbandsur, vars metalliska tickande svagt påminde mig om ljudet vi hörde den där morgonen i Byviken. Det lilla svängningsljudet var knappt hörbart, men det var ändå så pass obehagligt att lyssna på att jag ofta måste ta av klockan från armen. Så småningom köpte jag en ny klocka, bara för att slippa höra den gamla. - Nej, men det är ju otroligt, utbrast Holger. Jag har ju också haft samma problem med ett sånt där obehagligt ljud i

någon klocka. Ett sånt där ljud som jag inte tål att höra och som får mig att minnas den där morgonen när vi såg bjälken komma flygande mot oss.

- Jag såg den inte förrän den kom glidande på trädtoppsnivå mellan några granar, ungefär 30 meter från gården, berättade Henry. Granarna vajade, men jag vet inte om det berodde på att de vidrördes, eller inte. Just då hörde jag också det där susande ljudet som vi inte riktigt kan beskriva, fortsatte han.

- När bjälken kom närmare såg vi så småningom att det inte bara var en sådan som kom farande i luften, utan en oerhört kraftig ram försedd med några lika grova strävor. Ramen och strävorerna såg ut att vara gjorda av 30 - 40 cm fyrkantjärn och hela konstruktionen som vi nu kunde se underifrån, liknade mest en vanlig vägsladd, fortsatte bröderna sin berättelse. Färgen på ramen var brunsvart. Det såg ut som om den var lerig eller nersmutsad och måste ha varit minst 4 meter bred och ungefär 8 meter lång. Se bild 2.

Två strävor korsade diagonalt de två längsta balkarna i ramen, till vars främre ände ett antal rödgula projektiler var fästade. Det var nog 4 eller 5 stycken och de glödde som smält metall. Även bakre änden kan ha varit utrustad med en projektil i varje hörn. - Jag har ett svagt minne av att jag såg något som liknade en roterande skugga ovanför ramen, precis när jag tittade rakt upp under den, sa Henry och fortsatte. Jag måste ha sett detta genom centrum på ramen och uppfattade det ungefär som vad man ser när man tittar upp under en roterande helikopterpropeller. Närmare kan jag inte beskriva saken.

- Vi såg den här underliga "vägsladden" som närmast på ett avstånd av högst 10 meter när den med låg jämn fart gled fram över huset, fortsatte bröderna sin berättelse. Precis när "vägsladden" var mitt över oss släpptes en av de glödande projektilerna ner. Det var den som satt längst ut i vänstra framkanten på ramen som plötsligt lösgjordes och dalade neråt med låg hastighet, ungefär som om man släpper en ballong. När den lossnade från ramen så svängde först den främre spetsiga änden neråt på ett sätt som om den hade varit fästad i bakre änden och precis när den främre änden pekade rakt ner mot marken så började den falla. Den liksom rullade neråt. Den var större än en 5-ans fotboll och hade en avlång form, med ena änden avsmalnande som en projektil. Den föll endast 3 - 5 decimeter från Holgers vänstra ben och slog ner på cementplattan, som vi hade fötterna på. I samma ögonblick exploderade den. Men det blev ingen smäll, bara en ljudlös skarp ljusblxt. Det var liksom

"Vägsleden"

INTERVJUER, TEXT OCH BILDER AV ERLAND SANDQVIST

"Vägsleden" sedd underifrån

en eldboll som splittrades i små kulor som flög åt alla håll och försvann som om de flöt omkring. De upplöstes närmast på ett sätt som påminner om när man håller ut flytande syre, tyckte Holger. Vid explosionen sprack cementplattan under våra fötter så att splitter träffade våra ben. Det kändes som om någon kastat en näve sand mot benen, berättade de vidare. Plattan var 30 cm tjock och vilade på en sandbädd, men hela ena hörnet slogs av så att en bågformig spricka uppstod rakt genom hela broplattan.

- "Vägsleden" fortsatte sin färd över huset utan att ändra varken höjd, riktning, hastighet eller ljud, och inte gjorde den någon rörelse när projektilen föll ner heller, erinrade man sig. Vi hade båda två suttit tysta och blickstilla och tittat på medan den kom färande mot oss, utan att säga ett enda ord till varandra. Underligt nog flyttade vi inte på oss när den rödglödande projektilen dalade ner rätt över oss och vi rörde oss inte ens ur fläcken när den exploderade nere på cementplattan några decimeter från våra fötter, berättade bröderna. - Men när nu "vägsleden" försvunnit över huset sprang vi upp från bron och rusade runt husknuten för att se efter åt vilket håll den försvann. Men då var den borta, helt plötsligt bara borta - den syntes ingenstans, trots att det var åtskilliga mils fri sikt neråt Husum i sydlig riktning och trots att det inte fanns ett enda moln på himlen. Ja, underligt var det verkligen och värre blev det när vi gick tillbaka till bron.

- Ja, just då kom mamma utspringande med vår gamla Duxradio, som tydligen hade börjat brinna precis när "vägsleden" svepte över huset, fortsatte bröderna sin berättelse. De mindes också att det rök väldigt om radion och att bakeliten hade spruckit på den. Den radion var förresten batteridrivna och var alltså inte nätsluten till något väggurtag, erinrade man sig också. Att radion hade förstörts var för oss alla den stora händelsen, så det blev aldrig något resonemang om vad vi pojkar hade varit med om, varken då eller senare. Föräldrarna trodde att det var ett blixtnedslag som orsakade både att radion brann och att cementplattan spräcktes.

- Pappa fick ut pengar på en försäkring sedan han anmält att radion brunnit upp och att branden hade orsakats av ett blixtnedslag, berättade Holger vidare. Jag har också själv under alla år haft för mig att vår upplevelse hade någonting att göra med åska. Det var väl närmast den där ljusbollen som exploderade, som fick mig att tänka på ett åskfenomen, skulle jag tro, men, tillade han, det kan det ju ändå inte ha varit den här strålande vackra morgonen, utan tillstympelse till oväder.

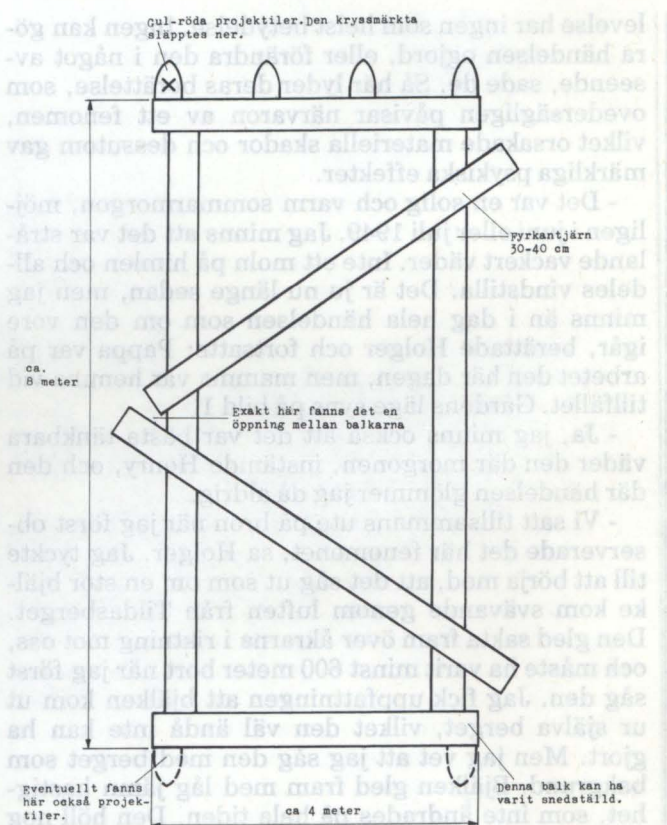

bild 2. "Vägsleden", sedd underifrån

- Märkligt nog talade vi aldrig med någon människa om vår upplevelse, som måste ha varit i minst 10 minuter, från det jag först såg fenomenet tills det försvann över huset, sade Holger och Henry instämmande och fortsatte:

- Vi talade ju inte heller ett enda ord med varandra om saken, varken då eller under alla år vi var hemma i byn. Och inte talade vi heller senare i livet med varandra om händelsen förrän en sommarkväll femton år senare när vi träffades i Nykvarn utanför Södertälje.

- Det måste ha varit 1964, berättade bröderna, och kom ihåg att de av någon anledning kommit in på mystiska saker när man satt resonerade, då Holger plötsligt sade:

- Kommer du ihåg det där som kom och flög över huset när vi satt hemma på bron i Byviken?

- Jodå, Henry mindes, men föreslog att de var för sig skulle gå in i ett rum och rita av vad de hade sett för någonting, och sedan jämföra teckningarna.

Säregnet UFO töfjölde kvinnlig bilist

Fru Maldonados skiss av det säregna föremål
som svävade framför hennes bil

Det gjorde man och samstämmigheten i bilderna var rent otrolig.

- Endast i någon liten detalj skilde sig deras teckningar, men i stort sett så var de helt identiska, berättade Holgers fru, som var med vid det tillfället.

Men de talade märkligt nog inte mera om saken den här gången heller, och åren gick utan att man ens nämnde händelsen sinsemellan. Inte en enda gång, förrän den här söndagskvällen tillsammans med mig i Lögdeå 28 år senare. En lång tid hade förflutit, men ändå mindes de händelsen med otrolig skärpa. Ja, de talade om den som om det hade hänt dagen innan. De kom ihåg att de inte blev rädda, utan bara satt orörliga på samma plats och betraktade fenomenet. Utomordentligt märkligt måste man betrakta det faktum, att trots att Holger måste ha sett fenomenet 9 - 10 minuter före brodern, så yttrade han inte ett enda ord till honom eller pekade ut för honom vad han såg. Samma sak gällde Henry, när han såg fenomenet komma mellan grantopparna vid gårdsplanen. Ingen av dem ropade heller på sin mor, som var hemma vid det här tillfället. Det förefaller ju som om de var helt paralyserade under upplevelsen, då de varken kunde röra sig ur fläcken eller förmedla sig med varandra.

Märkligast av allt var väl ändå, att de aldrig någonsin med ett enda ord berörde den här utomordentligt egendomliga händelsen med varandra, varken då eller senare, trots att de idag anser att det är den märkligaste upplevelsen i hela deras liv. Det verkar nästan som om de inte har kunnat tala om händelsen. Båda två tyckte för övrigt att det kändes obehagligt när de berättade om vissa detaljer för mig den här kvällen. På samma sätt som de undviker ett speciellt ljud med ett visst svängningstal, som det metalliskt sjungande bakljudet från vissa klockor, på samma sätt undvek de att titta mot det ställe vid vilket de först såg "vägsladden" komma svepande genom luften.

Holger berättade att det finns en punkt på berget som fortfarande ger honom starka olustkänslor om han skulle försöka att titta ditåt från den gamla broplatsen. - Men det skulle jag aldrig klara, sade han och fortsatte. Jag har en känsla av att om jag tittar åt det där hållet, så tror jag att den skulle komma från berget igen och då skulle jag börja gråta. Det låter väl konstigt, men så är det.

- Ja, det är precis likadant för mig, berättade Henry. Men för mig är det grantopparna, vid vilka jag först såg "vägsladden", som ger mig en viss olustkänsla.

Ja, det tog många år innan det där med berget släppte för mig, berättade Holger vidare. Att åka

skidor ensam vid berget var då alldeles otänkbart medan vi var barn. Och än i dag, som vuxen, går jag tydligen omedvetet krokvägar förbi berget, när jag är ute och plockar bär någon gång, har jag märkt, sade han avslutningsvis den här kvällen i Lögdeå.

Fyra veckor efter mitt första sammanträffande med bröderna Öhlund besökte jag återigen Holger för att kontrollera några detaljer i mitt manuskript. Han uppgav då för mig att han under flera dagar efter vårt resonemang om händelsen hade haft en väldigt obehaglig känsla i hela kroppen och att han dessutom hade en känsla av att han inte borde ha berättat om upplevelsen. Han tyckte att det kändes som om han hade gjort något väldigt galet och skämdes för det.

Vid detta tillfälle följde jag med Holger till hemmet i Byviken, där jag fick nöjet att träffa hans föräldrar, som nu är i 70-årsåldern. Holgers mor mindes fortfarande mycket väl den där morgonen när radion brann. Hon berättade livligt och med stark inlevelse om den händelsen, som hon upplevde så här:

- Jag var nere vid mjölkbryggan bredvid landsvägen när jag plötsligt hörde en våldsam smäll uppifrån gården, berättade fru Öhlund. Min första tanke var att åskan hade slagit ner, så jag sprang genast upp till gården och rusade in i köket. Där upptäckte jag att radion stod och brann, så jag kastade ut den rykande apparaten ur huset. Sedan ryckte jag åt mig vattenhinken och skyndade mig upp på vinden och det var tur att gick upp dit, för det rök kraftigt från elkablarna på väggen. Jag fruktade att hela huset skulle börja brinna för oss, så jag skvätte vatten över ledningarna tills det slutade ryka. Det var tur att jag gick upp på vinden, men det var nästan som om någon hade sagt till mig att se efter hur det stod till däruppe, sade hon och fortsatte:

- Pojkarnas upplevelse den där morgonen har jag aldrig hört talas om förrän Holger nämnde den härom dagen. Men jag minns att jag upptäckte den spräckta cementplattan framför bron någon dag efter att radion brunnit för oss. Jag kommer också ihåg att jag undrade över hur denna tjocka platta hade gått sönder. Det verkade alldeles omöjligt, så stadig som den var. Men hela ena hörnet hade i alla fall spruckit rakt av. Jag gissade att plattan hade spruckit av smällen som tände på radion och överhettade elledningarna i gården. Men nog var det konstigt om det skulle ha varit åskan, som orsakade de här skadorna, för det var inget åskväder alls den här fina sommarmorgonen. I så fall måste det ha varit "en blix från klar himmel", som slog ner på huset, slutade fru Öhlund.

Säreget UFO förföljde kvinnlig bilist

Vid detta senare möte med Holger och hans föräldrar, påvisades ännu en märklig detalj i denna egendomliga händelse. Pojkarnas mor uppfattade en våldsam smäll, som var så kraftig att hon genast antog att åskan slagit ner på gården, medan pojkarna uppgav att det inte blev någon smäll alls när projektilen exploderade, utan de upplevde den bara - som en ljudlös skarp ljusblxt. I sanning ett anmärkningsvärt förhållande som uppdagades den här kvällen hemma hos familjen Öhlund i Byviken. Deras gård byggdes emellertid om några år efter händelsen och flyttades då en bit från sitt tidigare läge. Egendomligt nog skulle ingen av bröderna kunna tänka sig att lägga ut en filt på gräsmattan över den gamla broplatsen och ligga där och solbada på sommaren. De väljer tydligen omedvetet en plats där de inte har utsikt mot berget och grantopparna, varifrån de först observerade "vägsladden". Men båda två medgav, var för sig, att det skulle gå alldeles utmärkt att titta mot berget och grantopparna om de stod ett tjugotal meter från den gamla broplatsen, eller om de stod på platsen i mörker eller i ett riktigt busväder med regn och blåst.

Ingen av bröderna skulle dock kunna tänka sig att sitta på den gamla broplatsen en vacker högsommardag och titta mot grantopparna i kanten av gårdsplanen, eller mot den där fläcken på berget från vilken "vägsladden" kom farande för länge, länge sedan. Förvisso en ytterligt anmärkningsvärd effekt, som än idag kvarstår efter deras upplevelse och som ständigt påminner dem om händelsen.

Fotnot

Byviken ligger ungefär 20 km öster om samhället Trehörningsjö i nordöstra Ångermanland. Vid tiden för den i artikeln relaterade händelsen fanns ingen kraftanläggning eller ställverk i byn. Det fanns inte heller någon radiomast eller TV-länk i närheten. Närmaste järnvägsstation låg i Trehörningsjö, där det sedan någon gång i slutet av 60-talet finns en länkstation för TV och telefon. Tilläggas kan också att det inte fanns någon kraftledning i byns närhet vid tiden för den här upplevelsen. En växelströmsgenerator installerad några hundra meter från pojkarnas hem, levererade erforderlig ström till gårdarna i byn. Det enda som skilde familjen Öhlands gård från de andra gårdarna i byn var att rikstelefonstationen inrymdes i deras gård vid det här tillfället. Fru Öhlund skötte växeln under många år tills den lades ned och ersattes med automatiskt kopplade samtal.

Det följande är en berättelse av fru Sandra Maldonado, som tillsammans med sin make Edward, driver boutique och skönhetssalong i Catskill, New York, USA.

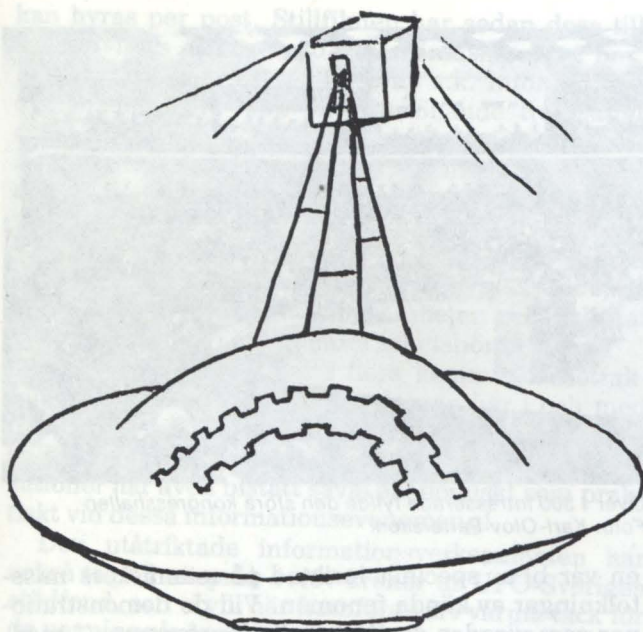
Vi återger den i UFO-Information därför att det iakttagna föremålet har ett sär eget och speciellt utseende.

- Jag lämnade Catskill, där jag besökt några vänner, klockan 2330 natten till torsdagen den 12 februari 1976. Jag körde ensam norrut på Vosenkill Road på väg hem - en sträcka på några kilometer. Natten var stjärnklar men mörk, ingen dimma, och jag hade bilradion på. Jag hade mina av läkare utskrivna, färgade och polariserade glasögon på mig, därför att mina ögon är mycket känsliga för ljus. Vosenkill Road är en biväg med många kurvor och backar.

- Jag hade just passerat under några kraftledningar och var på väg uppför en liten backe, när jag såg ett pulserande rött ljus rakt framför mig en liten bit längre bort. Min första tanke var, att det måste vara ett flygplan, som fått problem och som försökte landa. När jag nådde backkrönet och såg hela objektet, trodde jag att det kanske var en helikopter.

- Då jag kom närmare insåg jag med en begynnande rädsla, att det varken var ett flygplan eller en helikopter. Jag ställde mig på bromsen, stängde av min radio och stirrade oförstående några ögonblick.

Fru Maldonados skiss av det säregna föremål som svävade framför hennes bil

Där fanns "saken", helt stillastående över vägen i höjd med trädtopparna.

- Föremålet var lika brett som vägen och det hade en lång mastliknande konstruktion, som gjorde det helt oproportionerligt. På toppen av denna mast fanns en fyrkantig låda med genomskinliga sidor ur vilka ett rött ljus roterade som på våra brandbilar.

- Detta var den enda ljuskälla jag såg på det och det strömmade ut ur lådan åt alla håll. Det orsakade ett mjukt med mycket vitt ljus. Själva föremålet var tillräckligt långt ner för att jag skulle kunna se det med hjälp av det ljus som mina bilstrålkastare gav och det hade ett metalliskt hölje som liknade tenn.

- Dess form var som om man hade ställt en rund skål upp och ner på ett fat - bortsett från masten. Jag såg inga öppningar, dörrluckor eller liknande. Däremot lade jag märke till, att det fanns två koncentriska halvcirklar i ett mycket invecklat mönster på den sida som vette mot mig. Själva mönstret stod ut i en kraftigt utpräglad relief.

- Vid det laget var jag ordentligt rädd och startade bilen, passerade under objektet och accelererade så fort jag kunde. Jag körde med en så halsbrytande fart för att nå mitt hem ungefär fyra km längre fram efter vägen, att jag efteråt undrar hur jag kunde hålla bilen kvar på den kurviga vägen!

- Från den stund jag passerade under föremålet följde det efter mig, det höll sig direkt ovanför bilen. Hela området runt omkring badade i ett så starkt ljussken, att jag inte skulle ha behövt mina strålkastare. Precis innan jag nådde min avtagsväg föreföll objektet att ha försvunnit - eller också hade det släckt ljuset, när jag sprang från min bil mot huset utan att se mig om.

- Det var omöjligt att väcka min djupt sovande man, så jag tittade ut genom sovrumsfönstret, som vetter mot söder. Föremålet fanns fortfarande kvar och drev sakta fram och tillbaka längs Vosenkill Road på ungefär samma höjd som tidigare med det vita ljuset flödande. Det kom inte så långt norrut att det nådde vårt hus, men det var synligt i ungefär 30 minuter.

- Medan ett flygplan passerade i sydlig riktning släckte objektet sitt ljus och hade det släckt ända tills planet hade försvunnit, varefter ljuset tändes igen. Kort därefter drev föremålet långsamt åt sydväst och slutligen försvann det ur sikte i ett träskområde.

- Jag tittade efter det ännu en stund, men såg ingenting mer. Sedan gick jag till sängs och somnade snabbt utan någon känsla av rädsla. Men morgonen efter kände jag mig nervös och illa till mods - kanske det var en försenad reaktion.

- Medan föremålet befann sig över min bil, kände jag inga som helst psykiska verkningar. Det inträffade inga avbrott eller störningar i bilmotorn eller belysningen. Radion var, som jag redan nämnt, avstängd, innan jag körde in under det främmande föremålet.

- Under hela denna upplevelse såg jag inga gnistor eller andra utblåsningar. Inte heller hörde jag något ljud eller kände någon lukt. Objektet tycktes driva utan hastiga start eller stopp och ändrade långsamt höjd när det färdades över den ojämna vägen. Hela tiden gick det i trädtoppshöjd. Inte heller förändrades ljusintensiteten. Om föremålet landade i träsket, där jag sist såg det, eller om det fortsatte söderut vet jag inte.

Källa: Skylook

Översättning: Monica Johansson

Riksstämman drog rekordpublik

UFO
förföljde kvinnlig bilist

UFO-Sveriges riksstämma den 18 mars i Stockholms Folkets hus drog en rekordpublik på över 1.300 personer, samtliga biljetter var slutsålda, genom förköp, redan en vecka tidigare. Evenemanget bevakades av ett stort antal tidningar och fylliga inslag förekom även i Dagens eko och TV:s Rapport.

Under förmiddagens interna förhandlingar valdes Köpings UFO-förening att fortsätta som centralgrupp för tredje året i följd.

För att i viss mån försöka belysa en del av Riksorganisationen UFO-Sveriges insatser för UFO-saken får vi här presentera ett sammandrag av centralgruppens verksamhetsberättelse för år 1977.

Riksstämma avhölls i Malmö rådhus den 19 mars. Den blev även denna gång en stor publikframgång med en fullsatt lokal, vilket innebar ca 550 åhörare. Evenemanget bevakades av de större dagstidningarna.

Planeringskonferenser har hållits under maj i Sundsvall och under oktober i Göteborg. Dessa har kommit att få en allt större betydelse i UFO-Sveriges utveckling och därigenom kommit att avlasta den årliga riksstämman.

Antalet medlemmar var vid verksamhetsårets slut 1.900, vilket innebär en medlemsökning med 300 under året.

20 lokala UFO-Sverige grupper var under året anslutna till riksorganisationen. Dessa leds av kunniga och ambitiösa medarbetare som på ett effektivt sätt svarar för den lokala uppföljningen och utredningarna av inrapporterade UFO-fenomen. Se vidare rubrik utåtriktad information.

UFO-Sveriges rapportcentral - utredningsverksamheten har under året mera ingående följt upp och undersökt över 300 inkomna rapporter från allmänheten. Ca 80 % har efter noggranna utredningar kunnat avskrivas såsom misstolkningar av kända fenomen. För år 1977 kvarstår således ca 60 UFO-fenomen. Två av dessa fall rör humanoidobservationer eller närkontakter av tredje graden - dvs. landningar där besättningsmedlemmar iakttagits utanför farkosten. Vid dessa utredningar har rapportcentralen i Köping haft stor hjälp av UFO-Sveriges lokala fältforskare ute i landet.

Centralgruppen arrangerade den 24 - 25 september den första internatkursen för praktisk utbildning av fältforskare. 73 personer, därav 14 kvinnor, genomgick denna i sitt slag första utbildning i Sverige. Resultatet pekar på kvalitativt bättre utredningar och rapporter. Tyngdpunkten av utbildning-

Över 1 300 intresserade fyllde den stora kongresshallen
Foto: Karl-Olov Pettersson

en var bl.a. speciellt inriktad på människors misstolkningar av kända fenomen. Vid de demonstrationer som visades av "misstolkningsfenomen" medverkade bl.a. försvaret och inhyrt flyg.

Centralgruppens telefonabonnemang 0221/310 25 har fungerat som alarmeringsnummer för hela landet, och har börjat tränga in i allmänhetens medvetande - flera påringningar har kommit, omedelbart och samtidigt, som vederbörande har haft det rapporterade fenomenet under uppsikt. Numret har under året även nått gehör och använts av bl.a. polisen, flygplatser och andra officiella instanser, för rapportering.

Denna telefon i Köping har tillsammans med abonnemanget 0142/440 30 till UFO-Sveriges kansli i Skänninge, även blivit informationskanaler för såväl massmedia som allmänheten. Antalet inkommande samtal har i genomsnitt varit 25 per dag till dessa båda nummer.

UFO-Sveriges interna alarmeringssystem, vilket täcker stora delar av landet och som samkörs med liknande system i Danmark och Norge, har kommit till användning flera gånger under året. Sambandet är uppbyggt med telefonkedjor, som i vissa områden även är kompletterat med interna radionät. Syftet är, att med hjälp av kunniga luftbevakare förbättra studiet av UFO-överflygningar.

Liksom föregående år har UFO-Sveriges verksamhet beretts stort utrymme i dagstidningar, veckopress och lokalradio. Under sommaren sändes även en repris av det TV-program, som presenterade en del av centralgruppens verksamhet från år 1976. Centralgruppens stillfilm reviderades under januari och finns i 14 identiska s.k. informationspaket, som

kan hyras per post. Stillfilmen har sedan dess tillkomst visats för över 30.000 människor runt om i landet. Detta har skett i form av s.k. informations-evenemang, ofta med en efterföljande frågestund och publikdiskussion. Vidare har den visats vid skolor, fritidsgårdar, Lions, Rotary, Round Table och liknande. Denna utåtriktade verksamhet har till stor del arrangerats och skötts av lokala UFO-Sverige-grupper, distriktschefer och enskilda medlemmar. UFO-Sverige är skyldiga stort tack till dessa lovvärda initiativ, som vidgat verksamheten och avlastat centralgruppens i övrigt stora arbetsbörda.

Dessa evenemang har i flera kommuner betraktats som kulturevenemang, och man har i och med detta hållit med fria möteslokaler och efterskönt lokalhyror på tusentals kronor. Flera bildningsorganisationer har även bistått såväl ekonomiskt som praktiskt vid dessa informationsevenemang!

Den utåtriktade informationsverksamheten har också tagit i anspråk 1.487 kronor ur UFO-Sveriges stödfond, och vi vill här framföra vårt varma tack för de penninggåvor som under året influtit till stödfonden.

Det är uppenbart, att de informationsmöjligheter som stillfilmen erbjuder är det mest effektiva sättet f.n. att sprida kännedom och väcka opinion.

Under december har centralgruppen påbörjat produktionen av tre norska stillfilmer, med norsk speakerröst, för Norsk UFO-Centers utåtriktade verksamhet. Detta är bara ett enstaka exempel på det allt intimare samarbetet mellan ledande UFO-organisationer i Skandinavien.

UFO-Information har i genomsnittlig upplaga framställts i ca 3.000 exemplar per nummer. Ett stort antal har kommit till användning i den utåtriktade verksamheten, bl.a. som provexemplar till intresserade.

Framställningen av tidningen har skett vid UFO-Sveriges kansli i Skänninge. Verksamheten har stått under ledning av Carl-Axel Jonzon, som även fungerat som ansvarig utgivare. Den ökade upplagan, ambitionen att förbättra tidningen innehållsmässigt och tekniskt samt en strävan efter någorlunda fasta utgivningstider har medfört att en allt större andel av befattningen med tidningens framställning såsom fotosättning, lay-out m.m. drabbats av prisstegringar. Detta betyder inte, att de frivilliga insatserna i form av ideellt och oavlönat arbete med medlemstidningen minskat - de har snarare ökat. Flera lokalgrupper och enskilda medlemmar har tillbringat veckosluten med att bl.a. plocka ihop, häfta och skära tidningen. Tyngdpunkten av detta oavlönade arbete har måst läggas på Carl-Axel Jonzon

och centralgruppen vill här framföra organisationens tack och uppskattning till såväl honom som övriga medarbetare för ett hårt jobb utan semester och fritid, som kanske inte så många medlemmar reflekterar över.

Finansiellt har året avslutats med ett ekonomiskt underskott och centralgruppen ser som enda utväg att få organisationen ekonomiskt på fötter, är att försöka höja upplagan på medlemstidningen UFO-Information. Flera borde också även ekonomiskt solidariser sig med verksamheten och tänka på UFO-Sveriges stödfond.

Att vara centralgrupp har inneburit en rad ekonomiska förpliktelser gentemot UFO-Sverige. Beroende på att medlemsavgifterna till riksorganisationen inte täcker framställningskostnaderna av medlemstidningen UFO-Information måste centralgruppen ekonomiskt stå för den utåtriktade verksamheten.

Centralgruppens (Köpings UFO-förenings) utgifter låg således på 39.000 kronor för verksamhetsåret 1977. Tunga poster är t.ex. telefonkostnader, porto och annonsering. Alla dessa utgifter har således inte på något sätt samband med riksorganisationens ekonomi.

1977 har inneburit en intensiv verksamhet och de erhållna resultaten har varit mycket tillfredsställande. Attitydförändringen till UFO-frågan har blivit mer markant och allmänhetens intresse har ökat påtagligt.

En rad nya och givande kontakter har under året knutits med opinionsbildare, vetenskapsmän och representanter inom försvaret.

UFO-Sverige har under året fortsatt på den inslagna vägen att:

föra upp UFO-frågan på en "ansedd" nivå ta klart avstånd från fantasier och okritiskt troende, vilka tidigare dragit ett löjets skimmer över UFO-frågan

vederlägga den utbredda missuppfattningen att vi bygger vår argumentation på fotografier av UFO:n föra fram de kulturella värdena i verksamheten engagera ungdomsmedlemmarna på ett meningsfullt sätt i verksamheten.

Sammantaget inger detta optimism inför framtiden och visar att vi hela tiden arbetat i rätt riktning. Med förhoppning om att 1978 skall bli ett lika givande år för UFO-Sveriges verksamhet får centralgruppen härmed uttala ett tack för det förtroende som sats under det gångna året.

Köping 1978-03-08

UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP

Ett kritiskt inlägg om riksstämman

Klockan är 14.00 och musiken i stora hallen i Folkets Hus, Stockholm, ljuder ur högtalarna, och det gör den också fram till kl. 14.15 då **Thorvald Berthelsen** börjar sitt öppningsanförande med att meddela först förseningen och sedan att skådespelaren **Per Ragnar** och **Sture Wickerts** från FOA inte kan närvara på stämman.

Berthelsen talade allmänt om UFO-Sveriges verksamhet och ekonomiska läge, intressant i och för sig för medlemmarna, men vad tyckte den övriga publiken, som antagligen kom för att stilla sin nyfikenhet om dessa oförklarliga fenomen som man kallar "flygande tefat"? Man fick uppfattningen att talaren var väldigt spänd under sitt anförande och nästan inte vågade titta på publiken.

Carl-Axel Jonzon var mera avslappad men talade lite för fort. Jonzon läste också innantill. Även detta tal rörde sig mest om UFO-Sveriges verksamhet.

Som nummer tre i ordningen kom stillfilmen, som visades på sidodukar, vilket medförde att hela mit-tensektionen fick flytta sig till kanterna. Filmen var i övrigt mycket bra och innehöll en hel del intressanta och lärorika inslag. Köpings-föreningen, som gjorde filmen, är värda allt beröm!

Gerhardts anförande innehöll många intresseväckande saker om allt från "jorden till Jesus och änglar med fjädervingar". Gerhardt ersatte FOA:s talare.

Den fjärde talaren, **Aage Sandqvist**, får nog det högsta betyget. Denne kunde verkligen sin sak och talade med övertygelse. Han fick också publiken med sig. Universum är hans område och det belyste han med sitt "föredrag" i astronomi med bilder, bandupptagningar och roliga inslag.

Överstelöjtnant **Anders Hjulström** började sitt anförande med att nämna en massa paragrafer och tala om den sekretess som försvaret är belagt med. Det mesta i hans tal gick ut på hur försvaret var uppbyggt och fungerade.

Flera gånger vidrörde han ämnet UFO, men lyckades alltid slingra sig undan med en massa bortförklaringar, som t.ex. att skylla på utländska flygplan e.dyl. Kort sagt - alla aningar man har om att försvaret hemlighåller viktiga upplysningar om UFO:s fick här ett positivt svar! I debatten, som publiken fick delta i, förekom en del intressanta frågor och den pågick till efter kl. 20.00.

Min fråga till **Anders Hjulström** om varför försvaret ekonomiskt inte kan hjälpa UFO-Sveriges organisation kom av någon anledning aldrig upp.

Nikolaos Mavromatidis

Närkontakt – i rätt tid

Säker investering

Spielbergs **Närkontakt** har blivit en ojämförlig publikframgång i USA. Allt talar för att den också kommer att bli det i Europa. Spielbergs skicklighet som regissör är oemotsagd. Han har förmågan att bygga upp suggestiva effekter och har där hjälp av den mest avancerade teknik. Men sättet att presentera sitt ämne kan inte vara förklaringen till hans framgång. Det är det okändas drivkrafter som fascinerat Spielberg och, som det visat sig, givit ett starkt genklang hos en mycket stor publik. I **Närkontakt** tar han sig an det okända på ljusårs avstånd, frågan om liv på andra planeter.

Frågan om tefaten är ju inte ny. Däremot har intresset för detta ämne tagit en fart som aldrig tidigare. Genom filmen kommer det med all säkerhet att nå nya höjder. När Warner - Columbia beslutade att satsa de 50 miljoner dollar (!) som filmen kostat i framställning, måste man ha varit tvärsäkra på att satsningen skulle gå hem och ge bolaget vinst. Ämnet hade redan en garanterad publik, det visste man. Nu gällde det att utnyttja detta och skapa en produkt som förmådde att spela på de fascinerande kittlingar som detta stora okända redan bar inom sig. Spielberg lär inte ha haft några svårigheter att övertyga sina sponsorer om bärkraften i sin idé. Marken var väl förberedd.

Kristid ger gynnsamt klimat

Varför då detta enorma intresse? En sociologisk förklaring till framgången är ett för vår tid särskilt gynnsamt psykologiskt klimat för frågor av denna typ. I kristider vänder människan sina blickar åt andra värden än de som man upplever hotade.

Här finns grogrund för allsköns svärmiska utlevelser. Allt för att rikta tanken mot nya perspektiv när de mera jordnära förhållandena visar sig svåröverskådliga och hotfulla och en grundläggande trygghet alltmer vacklande. Har då **Närkontakt** kommit i rätt tid? Mycket talar för det.

USA i kris

Närkontakt är en amerikansk film. Vad finns då i det amerikanska samhälle som skapat underlag för den? USA:s politiska och ekonomiska positioner har det senaste årtiondet genomgått stora förändringar. Allt tyder på att man nått sitt maximum som imperialistisk stormakt och nu är på tillbakagång. Dess självklara politiska och ekonomiska dominans i västvärlden är ifrågasatt. Rollen som världspolis - såsom täckmantel för starkt expansiva ekonomiska intressen - mot radikala politiska omvälvningar i den tred-

je världen har blivit alltmer skamfilad. Tillkommer så ett inrikespolitiskt sönderfall där slöjorna fallit och brutalt avslöjat ett system med korruption och maktfullkomlighet.

Många har börjat få svårt att tro på Amerika, på de frihets- storhets- och demokratiska ideal man historiskt hyllat med en närmast religiös hängivelse.

Den ekonomiska krisen har fört med sig en arbetslöshet som med svenska mått är enorm. Den drabbar där, liksom här hemma, redan tidigare svaga grupper i samhället och rekryterar alltför till en social underklass. Detta skapar oro och spänningar med symtom bl.a. i form av ökat missbruk, kriminalitet och förflockning av moraliska värden. Reaktionen för ökat tvång och kontroll av medborgarna och en förstärkt polismakt följer i spåren.

Hotad tillvaro ger plats för UFO

Många har anledning att känna sin tillvaro direkt hotad. Långt fler får dessutom svårt att orientera sig när tron på rättvisa, demokrati och allas lika möjligheter och värde visar sig vara ett ihåligt utanpåverk. I en sådan situation finns i huvudsak två sätt att reagera. Det första är resignation därför att sammanhangen förefaller obegripliga, eller man får uppfattningen att de faktorer som styr utvecklingen ändå inte går att påverka. Ett andra sätt är att reagera med aktivitet, som leder till kamp för förändringar.

Den resignerade befinner sig i ett läge då han behöver en nyorientering, nya mål och en ny mening. Individens känner sin obetydlighet växa i takt med att de krafter han inte förstår och än mindre förmår att påverka tränger sig in och hotar hans existens. Plötsligt finns det plats för UFO. Och detta ofta i en mycket speciell betydelse. Ibland användes beteckningen "troende" i betydelsen "tro på tefat". Detta verkar stötande på den seriöst arbetande ufologen men är i detta sammanhang en ganska träffsäker beskrivning. Kontakten med UFO kan fungera i likhet med en omvändelse, en upplevelse som besjälar individens fortsatta syn på livet och tillvaron. Den "omvände" kan uppleva sig besitta kunskap om en fantastisk verklighet. Förhållanden i vardagen och i samhället kan därmed komma att ses som något oväsentligt och småaktigt. Särskilt utpräglat blir detta i de spekulativa inriktningar med närmast religiösa förtecken som upphöjer sin tro till att vara lösning på världssalltets stora mysterier. Gemensamt för det inbitna UFO-folket blir emellertid att få andra till samma övertygelse, eftersom man anser detta ha en revolutionerande betydelse för världens fram-

tid, vetenskapens utveckling eller hur man nu föredrar att uttrycka sig. Som individ har man fått en mission och därmed också en betydelse. UFO kan m.a.o. både ge en ny världsuppfattning och nya personliga mål och ambitioner. Det kan i ett slag ge en "lösning" på både individuella och samhälleliga problem.

Politisk avledning

Graden av liderlighet i förhållande till UFO kan nu variera kraftigt från "frälsning" till ett lätt nyfiken men kritiskt intresse. Det kan röra sig om att stanna upp inför ett nytt problem, vrida och analysera detta - utan att tappa kontakten med den vardagliga verkligheten och utan en ny besjälad livstro. Likaväl behöver en omkastning av en människas livsförställningar inte med nödvändighet innebära att man förlorar perspektiven när det gäller de vardagliga materiella villkoren i samhället. Det må gälla frågor som rätten till arbete, social utslagning, miljön och ytterst om makten i samhället och hur den skall användas. Men risken för en sådan effekt är stor.

När grundläggande värden i ett samhälle hotas, folkomflyttningar och orters utarmning innebär att frågan om arbete och försörjning förvandlas till en ynnest, när ungdomens förvirring i en skoningslös konkurrens och kommersialism innebär en ojämn kamp för nya socialvårdsprojekt, ja, då behöver folk komma tillsammans och lära av varandra för att se var felen sitter. Och därifrån föra kamp för att förändra sina villkor. Om Närbkontakt innebär att människor avleds från detta, då är jag emot Närbkontakt.

Massmedia har upptäckt en nya marknad i "det okända" och gör stora nummer av spiritualism, klärvoajans, ockultism och annat trolleri. Det är ingen tillfällighet. Och inte heller Närbkontakt är någon tillfällighet. Spielberg och storbolaget Warner - Columbia gör sig stora pengar på människors behov av nya visioner - i rätt tid!

Jaan Noor

Unik intervju med Steven Spielberg

Den 11 februari gästade Steven Spielberg Köpenhamn. Vi bad våra kollegor i SUFOI (Skandinavisk UFO-Information) att göra en intervju.

En annorlunda sådan, gjord av ufologer, ägde rum på Hotel D'Angleterre där Spielberg i en timmas tid stod till SUFOI:s förfogande och visade en aldrig tidigare publicerad öppenhet.

Ett stort tack till våra vänner i SUFOI, som möjliggjort denna samaktion, och som i viss mån belyser samarbetet mellan ledande skandinaviska UFO-organisationer.

Nå, Steven Spielberg, varför just UFO. Är du personligen intresserad av ämnet - och vad är dina synpunkter på liv i universum?

- Långt innan jag började producera film intresserade jag mig för UFO, - för UFO i USA eftersom jag långt senare kom på det klara med att UFO inte bara var en del av den amerikanska folkkulturen, utan också iaktogs på andra håll i världen. Mitt intresse väcktes från början då jag var sju - åtta år gammal. Jag tror på liv i universum, och f.ö. känner jag inte många människor, som inte tror på liv i universum. Det skulle närmast vara en matematisk omöjlighet, om där inte fanns liv.

- Om en gallupundersökning gjordes nu, skulle jag tro, att omkring 60 % av jordens befolkning tror på att liv existerar i universum.

- Under en följd av år har jag läst mycket om att främmande civilisationer besöker vår planet, - massor av rapporter och mycket bevismaterial, men jag har ännu inte dragit några slutsatser eftersom jag inte är vetenskapsman, utan filmskapare, och f.ö. har jag aldrig själv sett ett UFO. Därför är det riskabelt för mig att hävda, att UFO:n är rymdskepp som besöker oss. Å andra sidan är bevismaterialet anmärkningsvärt gott.

Tillhör du någon UFO-organisation, eller har dina UFO-studier uteslutande skett genom vetenskapliga kanaler?

- Ja, genom vetenskapliga kanaler, men jag har naturligtvis också hållit mig underrättad genom olika tidskrifter. Professor Hynek lät mig faktiskt få tillgång till projekt Bluebook's arkiv innan man hävde hemligstämplingen av materialet. Jag är också väl informerad om de båda amerikanska UFO-organisationerna APROs och NICAPs arbete.

Finns det några ovetenskapliga UFO-organisationer i USA?

- Nästan varje stat har sin UFO-klubb och jag måste påpeka, att jag ställer mig skeptisk när folk berättar, att de rest ett par gånger tur och retur till Venus. Jag försöker undvika fantasterna och deras sekter och håller mig istället till professor Hynek. Han är en mycket sympatisk man och har ett stort tålamod, som man måste ha när man skall arbeta med människor som är rädda för att berätta om sina upplevelser. Hynek är mycket för UFO-problemets humanistiska aspekter, och påminner i sin noggrannhet och tålamod om en del pedagoger som sysslar med ungdomar som kommit på sned. Man måste ha stort tålamod och veta att ställa de rätta frågorna för att kunna få folk att svara sanningsenligt. De flesta människor vill inte berätta om sina UFO-upplevelser.

- En av fördelarna med Närkontakt's succé i USA är att det uppstått ett gynnsamt klimat för de människor, som hittills varit rädda för att rapportera om sina UFO-upplevelser. Huvuddelen av de rapporter som flutit in i filmens kölvatten är inte nya rapporter, utan upplevelser som inträffat innan. Det är inte så att folk ser filmen och sedan går ut och ser UFO:n. Nej, folk ser filmen och rapporterar sedan om något som de kanske upplevde 1951. Professor Hynek har sedan filmpremiären fått upp till 800 brev om dagen från människor, som berättar om tidigare UFO-upplevelser. Själv får jag också en massa UFO-brev, men dem sänder jag vidare till Hynek, han är ju experten. Mitt jobb är att skapa film och hans, att utreda UFO-rapporter.

Vilket syfte hade du med att göra denna film?

- Det var flera syften. En av idéerna var naturligtvis att få upp ögonen på folk för att universum inte är en hemvist för fientliga krafter, utan att någonting gott kan komma därifrån. Ni förstår, att förr i tiden berättade man för barnen om vad som kunde komma ned från himlen och ta dem. Själv trodde jag aldrig på de här historierna, och när mina kamrater väntade på att jultomten skulle komma flygande, väntade jag på ett UFO!

Hemligstämpling äger rum

För att göra en kassasuccé som Närkontakt måste man väl sikta på en bred publik. Är det därför som du har lagt större vikt på de tekniska detaljerna framför de mera sociologiska elementen?

- Naturligtvis siktar jag brett, och filmen riktar sig inte mot speciella grupper. När jag gör film om ett ämne, som intresserar mig, väljer jag hellre en populär utgångspunkt framför en speciellt tankeväckande sociologisk utgångspunkt, som jag känner att endast ett fåtal människor skulle vara intresserade av.

Den första seriösa filmen om UFO-fenomenet skulle accepteras lättare än t.ex. en film om varför folk rapporterar om UFO, och vad som sker efteråt, och hur det påverkar deras liv. Jag övervägde allt detta, men kom fram till att jag skulle koncentrera mig på det generella och de äventyrliga sidorna i frågan. Om en kontakt mellan USA och Frankrike och kosmiska besökare, som kunde ha ägt rum. Jag strukturerade filmen så att en sådan händelse kunde ha ägt rum utan att allmänheten hade vetskap om det, därför att USA är ett land där saker förtigs och hemligstämplas.

Du menar att du anammar hypotesen om att UFO-kontakter hålls hemligt?

- Ja, absolut! Det finns kanske inte något konkret vetenskapligt bevis för UFO:nas existens, men det finns i varje fall konkreta vetenskapliga bevis på att hemligstämpling äger rum!

Dina rymdskepp i filmen liknar inte de farkoster som beskrivs av UFO-observatörer, med undantag för de små tefaten där ljuseffekterna i hög grad svarar mot verkligheten. Varför valde du t.ex. att tillverka ett sånt fantastiskt moderskepp?

- Därför att jag kände, att detta som kom ned till oss, inte skulle vara en symbol för kärlek utan ett högtidshållande av denna händelse. Det skulle vara en fest - liksom på julafton. Jul och nyår på en gång!

Du har valt att låta ledaren för den topphemliga forskningsorganisationen vara fransman. Har du några visioner om att vetenskapen kan samarbeta på ett internationellt plan inför ett sådant ämne som UFO?

- Ja, det tror jag verkligen. Jag känner på mig att UFO:n mindre är ett tekniskt betonat fenomen än ett känslöbetonat. Och därför krävs det nog snarare en förtroendeingivande typ, som samtidigt måste vara språkkunnig. Frankrike har ju hittills gjort mycket för att publicera UFO-rapporter i motsats till USA, som har valt att hemligstämpla sådana.

Du tycks ha gjort grundliga undersökningar. En fransk vetenskapsman, Claude Poher, bedriver UFO-forskning. Är det därför du låtit ledaren i filmen heta Claude?

- Jag känner mycket väl till honom, men rollen har inte byggts upp kring någon fransk vetenskapsman. Han är fransman därför att filmen är baserad på det faktum, att Frankrike är det land som öppet vågar agera i UFO-frågan. Namnvalet är en tillfällighet.

Det låter märkligt, eftersom Frankrike under 1977 satte igång officiell statlig UFO-forskning under ledning av Claude Poher.

- Ja, min film var i det närmaste färdig när detta inträffade, och jag blev mycket glad när Hynek berättade för mig att fransmännen skulle satsa på öppen UFO-forskning. Professor Hynek skrev omgående till president Carter och rådde honom att snabbt få en ändring till stånd och följa efter så att USA inte blev akterseglade i denna sak. Jag vet inte om Carter svarade, men det har visat sig, att de flesta av USA's senaste presidenter har lovat göra något åt UFO-problemet medan de var presidentkandidater, men som presidenter har de inte uträttat något. Gerald Ford är ju ett lysande exempel. Han ledde en kongresskommitté och krävde att kongressen skulle engagera sig i UFO-problemet. Sedan han blivit president hörde man ingenting från honom i denna fråga.

- Som guvernör i Georgia lovade Jimmy Carter flera gånger att göra någonting åt saken, och rapporterade även en egen UFO-observation. Sedan han nått sin presidentpost blev det tyst, - så tyst, att man kunde höra en knappnål falla! Jag träffade f.ö. Carter för en tid sedan och frågade honom om hans upplevelse, - och hans svar var, att jag nog var mera intresserad av hans kommentarer, än av själva UFO-observationen.

Kan inte förklara allt i filmen

Filmen ställer nästan flera frågor, än den besvarar. T.ex. förklaras inte varför man hade en grupp astronauter färdiga att följa med moderskeppet. Vidare kan man fråga sig varför alla astronauterna var amerikaner, och inte av olika nationaliteter?

- Jag kände det viktigt att fastslå, att projektet inte hade varit kortvarigt och med målsättningen att föra fram till kontakten med ufonauterna. Det hade pågått i 30 års tid i största hemlighet. Därför kunde jag inte förklara alla facetter i detta projekt, som t.ex. varför de valde färger och toner till kommunikation, vem som kom på idén med ljusstavlan, vem som talade om för dem att de försvunna flygplanen fanns att hämta i Sonoraöknen, hur och hur länge astronauterna hade tränats för att vara klara för denna situation? Det var helt enkelt saker som jag måste överlåta till biobesökarnas egen fantasi, och låta dem känna, att detta projekt som bestämde händelserna, kanske hade pågått i 30 år.

- Vad astronauterna beträffar hade jag tillräckligt med problem med kvinnor bland dessa. Mina medhjälpare påpekade att det borde finnas kvinnliga astronauter, så tre av dem blev kvinnor. Ända sedan man började med alla dessa science-fictionfilmerna på 50-talet, då människor stack iväg ut i rymden och slogs med marsmännen, tog man alltid med någon från varje land, en japan, en ryss, en amerikan o.s.v. Jag tyckte att detta blivit en kliché, så jag ville inte visa fram ett sådant internationellt scenario.

Den komplott, som militären bedriver tillsammans med myndigheterna för att utrymma området omkring Devils Tower, verkar förvånansvärt realistisk. Tror du, eller har någon tipsat dig om, att ev. framtida kontakter med rymdmänniskor skulle komma att hemlighållas på ett eller annat sätt?

- Ja, vi har ofta haft rapporter i USA om tankvagnar som vält och nervgas som läckt ut. Man har evakuerat allt och alla inom en radie av 70 till 80 kilometer. Får och annan boskap har hittats döda. Det har alltid slagit mig, att detta måste vara det perfekta döljandet!

Vilken roll spelade professor Hynek utöver hans lilla inbrott som statist?

- Hans andra roll var att vara min professor i ufologi. Han gav mig en god bakgrund.

- Jag hade i förväg talat med en del vänner och bekanta, som hade haft anmärkningsvärda UFO-upplevelser. Jag ville emellertid ha rapporter med lite mera kött på benen varför jag vände mig till professor Hynek. Han gav mig, till en början, rapporter som var läsmaterial för flera veckor. Hynek kände nog på sig att jag inte arbetade på en sciencefiction-film, utan att min utgångspunkt mera var att spekulera i vetenskapliga banor. Han uppmuntrade mig att fortsätta med filmen, trots motgångar. Det blev fiction ändå, men seriöst. Han gav mig mod att ta filmen allvarligt och att arbeta åt det seriösa hållet.

Hur uppfattade skådespelarna Hynek? Som en fantast eller det motsatta?

- Uteslutande som en man med båda fötterna på jorden. Det intrycket fick de direkt. Hynek är skeptiker som kliar sig i nacken och säger: "Men trots allt är det något jag inte kan förklara".

Poltergeistfenomen

När vi nu diskuterar Hynek och vetenskap vill vi gärna veta vad han har sagt om att du liksom har en tendens att knyta samman UFO:n med paranormala fenomen?

- Vilka paranormala fenomen?

Jo, dessa budskap eller visioner, som huvudpersonerna fick från UFO:n, liksom poltergeistfenomenen.

- Det var inga poltergeistfenomen! Lägg märke till att allt som sattes i rörelse i huset var elektriska saker. Det rörde sig snarare om manipulation genom tryck på en knapp eller kontakt. Om en sak börjar att flyga omkring av sig självt kan man tala om poltergeistfenomen, men här var det påverkan från far-kosten, som befann sig utanför huset.

Ja men t.ex. skruvarna i värmeutsläppet i golvet, som började gånga upp sig själva?

- Det fanns något nedanför, - något fysiskt, som skruvade upp dem. De skruvades inte upp av sig självt.

Vi såg också effekter på tändsystem, bilar, fönster m.m., men några av de effekter vi kallade poltergeistfenomen verkar vara lite långt ute på kanterna ur ufologisk synpunkt. Varför gick t.ex. elektriska hushållsmaskiner igång när strömbrytarna var avslagna? Det ligger därför nära till hands att fråga om Hynek sitter inne med rapporter om sådant?

- Ja, det gör han. Han har t.ex. rapporter där belysningen tänds och släcks från det ena rummet till det andra. Emellertid måste man söka särskilt i Hyneks arkiv för att hitta sådana ovanliga effekter, eftersom man ännu inte har delat upp dem i olika kategorier.

Musiken ett universellt språk

Vi fann dina ljudeffekter mycket intressanta. Speciellt temat med tonerna och idén med kommunikation genom toner och musik. Menar du att bestämda toner eller vibrationer kan framkalla bestämda effekter hos människor, eller menar du att musik kanske är ett universellt språk?

- Jag menar bestämt, att musiken är ett universellt språk. Det måste helt enkelt vara det bästa sättet att visa hurdana ens känslor är. Om t.ex. ufonauterna är ovänligt sinnade, - ja, då skulle de spela Wagner för oss! Den musikaliska koden som vi uttrycker för varandra är i verkligheten mer en matematisk kod, än musik!

- Det finns tillfällen då musik förefaller mycket melodisk, medan den vid andra tillfällen mera liknar en morsekod, eller en form av vibrationer. Jag har f.ö. utarbetat ett musikaliskt språk, som är så komplicerat, att det behövs en datamaskin för att kunna fungera. En vän och jag konstruerade det därför att vi ville överbevisa oss själva om att musiken är en del av att skapa ett ordförråd och språkliga uttryck. Jag kunde inte gå in på detta i filmen därför att det skulle ta minst 10 till 15 minuter av filmen för att förklara vad man kan uttrycka genom musik.

Om det är så, kan man inte då förmoda, att varje språk kan upplösas i ljud och toner, som i sin tur kanske är delar av ett universellt språk?

- Det som vi gjorde var egentligen inte ett sorts alfabet med bokstäver som skapade ord, som kan översättas till andra språk. Det var mera på linje med de japanska och kinesiska symbolerna, där varje serie av toner har en betydelse, känsla eller förmimelse.

- Men även fysiska saker. Människan har ett antal bestämda kombinationer av ljud, som är särpräglade för den, och människor från andra främmande världar, har sitt särpräglade ljud. Ljuden i filmen var... (Spielberg visslar) helt enkelt någonting som betydde goddag eller farväl.

Tror du att vissa människor är mera "mottagliga" eller "förberedda" för att mottaga sådana signaler? I filmen var det olika personer som drabbades, medan t.ex. militärerna inte uppfattade någonting.

- Javisst, som pojken och de indiska munkarna. Å andra sidan finns det människor som för alltid har slutit igen sina sinnen för intryck, och det kan enligt min mening aldrig lyckas för dem att öppna sig igen.

Vi är utsatta för en anpassningsprocess

En UFO-observation kräver i och för sig inte några särskilda emotionella karaktärsdrag, men kanske nästa steg kräver att man nödvändigtvis bör ha bestämda föreställningar?

- Ja, precis. Men det kan också röra sig om en anpassningsprocess. Vi blir långsamt och noggrant förberedda för den dag då det stora tillkännagivandet skall äga rum, så att folk inte skall gripas av panik.

Menar du att denna anpassningsprocess styrs från ufonauternas sida?

- Precis!

Hur är det då med myndigheterna?

- Ja, de kanske också deltar i processen. Det har kommit fram en teori om att myndigheterna tidvis har uppmuntrat till att göra dokumentärfilm om UFO-problemet. Uppmuntrat är kanske ett starkt ord, men de har i varje fall givit viktigt stöd.

- Major Quintanilla från Project Bluebook var ovän med alla UFO-observatörer därför att han förödmjukade dem, och också skrev brev, som kunde få dem avskedade från deras jobb. Han hade en mycket trängsynt inställning till UFO-frågan. Senare samarbetade han emellertid med två filmbolag, som gjorde dokumentärfilmer om UFO, i vilka han instämde att det försiggick någonting som han inte visste vad det var.

- En annan man, major i flygvapnet och UFO-motståndare under många år, har nu också gjort en kövändning och är överbevisad om att något pågår. Det verkar som om militären mycket långsamt försöker få folk att förstå, att UFO:n inte utgör något hot mot vår nations säkerhet. Ufonauterna har inte heller tänkt ställa upp i nästa val. Istället skall man betrakta UFO med samma förundran med vilken man t.ex. betraktar norrskenet, - som något vidunderligt man inte skall försöka att förstå.

Tror du inte att vi kommer att vara i stånd till att förstå dem?

- Det beror på om de själva önskar att bli förstådda!

Du menar att det förefaller dig realistiskt att tro, att vi idag står under en viss påverkan från rymdmänniskor, antingen direkt eller på paranormalt sätt?

- Ja, det är en möjlighet. Jag tror för övrigt, att de också är utrustade med en stor portion humor. Fenomenet i sig självt är humoristiskt. På ett sätt försöker de att göra sin forskning härnere så känd och omtalad som möjligt, men med stränga order om att inte blanda sig i vår kultur. För att göra detta måste de samtidigt leverera solida observationsdata, men samtidigt förbli en myt. Hur man kan åstadkomma det? Jo, genom att flyga rätt över ett eller annat hus med bokstäverna UFO skrivet i neon på undersidan av UFOt! Kan ni tänka er folk gå till polisen och rapportera sådant? Polisen frågar hur det såg ut, - och de förklarar att det var runt och hade bokstäverna UFO i botten. Och detta har verkligen inträffat ett par gånger. Som jag ser det, måste det vara det effektivaste sättet att vidmakthålla myten.

- Jag tror f.ö., att det på ett sätt är fråga om två gånger hemlighållande: nämligen ett mycket bisart och absurt humoristiskt hemlighållande från ufonauternas sida, samt ett tämligen primitivt försök av hemligstämpling från det amerikanska försvarets sida.

Tror du att påverkningar från ufonauternas sida skulle kunna föra oss fram till någon sorts internationell andlig enhet?

- Det är naturligtvis alltid det eviga hoppet om att fred skall råda, sjukdomar och svält försvinna, befolkningsexplosionen hejdas, och att vi en dag i våra egna rymdskepp skall kunna besöka andra världar. Mera realistiskt sett finns en mera trist aspekt genom att dessa främlingar mycket väl kan stå tusentals, eller miljoner år före oss i utveckling. Och att de bara iakttar oss, därför att det tjugonde århundradet är det mest skrämmande i mänsklighetens historia. När detta århundrade slutar, kanske de lämnar oss igen för att kanske återkomma först om 500, 1.000 eller 10.000 år för att se om det fortfarande existerar liv på Jorden.

Kulturchock

Tror du mänskligheten skulle kunna uppleva en sådan kulturchock, som en kontakt med avancerade rymdvarelser skulle innebära?

- Ja, det tror jag bestämt, - och det skulle säkert gå bra. Jag tror också att vi efter en tid skulle bli så blaserade, att det bara skulle betraktas som världens åttonde, - nej, nionde underverk. Men de kommer nog inte att blanda sig i våra egna problem.

- Vidare tror jag, att det från jordiskt håll skulle ställas en hel del krav. Vi skulle säkert fordra att få veta hur cancer botas, hur man kan producera jättegrönsaker, hur man kan få våra biffkor att väga 14 ton styck. Vi skulle glupskt kräva genvägar och lätta

lösningar, som kunde göra livet mera komfortabelt för oss. Jag är säker på att sådana tillmötesgåenden inte skulle ingå i de vänskapligheter som rymdmänniskorna skulle visa oss.

Tror du inte att många människor skulle få svårt att acceptera något sådant?

- Jovisst, men det finns också människor, som den dag som idag är, inte tror på att vi har varit på Månen. De tror att allting om månfärder är påhittat.

Hur förklarar de då hur deras skattepengar förbrukas till månfärder?

- Det är inget problem! Amerikaner har lärt sig att inte ställa dumma frågor om vart deras småpengar tar vägen. De betalar bara, gör en djup inandning och försöker att tjäna mera pengar.

Om man ser på problemet med hemligstämpling får man det intrycket, att under perioder med hög UFO-aktivitet strävar myndigheterna och militären världen över efter att undertrycka UFO-intresset, medan det däremot under perioder med låg aktivitet förekommer att de gräver fram några goda rapporter ur sina arkiv och offentliggör dem. Man får intrycket, att de önskar hålla UFO-intresset på en viss nivå. En kontrollerad nivå, och att det således bland allmänheten inte skapas ett för stort, men inte heller ett för litet intresse kring UFO-problemet. Denna kontroll verkar ha utförts över hela världen under en följd av år, varvid allmänhetens inställning LÅNGSAMT har förändrats därför att "man" inte har önskat en snabb omställning.

- Detta kan visa sig vara den bästa sortens jordisk diplomati, som någonsin har genomförts! Allt man behöver göra är således att ordna så att ämnet tas upp vid middagsbordet. Dagen efter accepterar folk mera, än de gjorde dagen innan! Det blir efterhand ett ämne som man kan tala fritt om. Förhoppningsvis skall också min film bidra till detta.

Varför valde du att låta dina rymdvarelser se ut som de gjorde och övervägde du andra former?

- Jo, min fantasi räckte till mera spännande varelser än som visades i filmen. Å andra sidan var det viktigt för mig att hålla mig till fakta, eftersom det är känt över hela världen, att vi tillsynes inte besöks av en fysiskt överlägsen superras, utan att det rör sig om små varelser. Givetvis finns det varianter i rapportmaterialet, där några är stora och groteska, och andra är smäckra.

Ny UFO-film på diskussionsplanet

Vad händer efter slutet i din film? Med andra ord, tänker du göra en fortsättning?

- Ja, möjligen blir den del II, men jag är inte säker

på om det blir fråga om en fortsättning. Kanske blir det en mindre film, som koncentrerar sig kring intressanta fall från USA. Inte en riktig dokumentärfilm, det skall fortfarande vara dramatik, men kanske något i stil med Hopkinsvillefallet, eller kanske om det gåtfulla slaktandet av djur i samband med UFO, och varför det sker.

Som Snippyfallet?

- Jag vet faktiskt inte vad jag vill göra nästa gång. Det vi talar om nu är fortfarande en hemlighet, och det befinner sig ännu på diskussionsplanet.

Förväntar du att andra börjar att göra UFO-filmer nu för att dra fördel av succén?

- Jag hoppas att de inte gör så. Det inträffade efter "Hajen", och istället för att göra några få bra filmer gjorde de en massa dåliga om jättevalar, jättebjörnar och jättekrokodiler, som fullständigt mättade marknaden för den genre som var hemligheten med "Hajen". Mitt hopp är att andra filmskapare skall avstå från att utnyttja UFOnas kommersiella värde och istället göra seriösa UFO-filmer.

Är du nöjd med Närkontakt?

- Ja, till 68 %!

Har du utsatts för kritik från ufologer?

- Nej, det har jag faktiskt inte. Jag har tvärtemot fått en massa stöd. Några ufologer menade att jag lät mig dragas med i slutet. Men det framkom att de hellre föredrog detta slut än ingen UFO-film alls. Slutet gjorde jag med berätt mod, eftersom jag kände att min fantasi nu måste få övertaget på bekostnad av fakta.

Religiösa övertoner

Du visar ufonauterna på ett mycket försiktigt sätt och man saknar värme i hela denna framställning då mottagningsgruppen står och väntar i ljuset. Rymdvarelserna är sådana de är med sina grå former i detta skarpa ljus, men i övrigt fanns alla dessa vita och blåaktiga ljus, som skapar en känsla av kyla och obehag. Varför valde du inte några varmare färger?

- Naturligtvis kunde jag ha gjort det, men jag ville inte, därför att jag önskade upprätthålla den mystiska illusionen att det skedde på avstånd. De hälsningar som kom från moderskeppet var varma nog för mig, därför att jag visste att musiken var varm i sig själv.

Du var kanske rädd för att filmen skulle få religiösa övertoner?

- Det behövde jag inte välja färger för, eftersom en massa människor i USA hävdar att det fick den ändå.

Du försökte alltså att undvika religiösa övertoner?

- Ja, jag gjorde mitt bästa för att undvika sådant, men det blev uppenbart oundvikligt.

Har du godkänt att filmbolaget Columbia över hela världen samarbetar med UFO-organisationer i samband med presentationen av filmen?

- Ja, men det var inte min idé utan professor Hynek's. Han gick till Columbia och föreslog dem ett samarbete som båda parter kunde dra nytta av. Inte rent ekonomiskt, men på så sätt att Hynek t.ex. får alla brev från seriösa anhängare av hypotesen liv i universum.

På så sätt har ni skapat en dubbeleffekt med filmen.

- Ja, och alltsammans på grund av Hynek. Han hjälpte mig och nu kan jag hjälpa honom.

Omfattande närkontakt pågår

Med utgång från nuvarande världssituation, tror du på kontakt med rymdvarelser under din livstid?

- Ja, det tror jag, - men får vi någonsin veta det? Jag avskyr att tänka på att vi kanske redan har haft kontakt, men att det hemlighålls. Om ni har lagt märke till det, så är det också underförstått i min film. Nämligen, att det före det stora mötet vid Dewil's Tower måste ha inträffat åtskilliga omfattande kontakter i mindre skala, kanske med en jeep med några enstaka militärer och vetenskapsmän, och med bara en rymdfarkost närvarande.

Tror du att sådana mindre kontakter kan ha ägt rum allaredan?

- Det förefaller mig möjligt. Professor Hynek har samma uppfattning. Han menar vidare, att innan en sådan här bredare kontakt som i filmen äger rum, måste det ha förekommit en form av mindre möten där man s.a.s. har känt varandra på pulsen.

Menar professor Hynek att det har ägt rum mindre kontakter, och att de har hemligstämplats?

- Hynek vet att hemligstämpling äger rum i många länder, men han kan inte förstå varför. Personligen tror jag att Sovjet har gjort större ansträngningar för att lösa UFO-problemet än någon annan nation. Men det är naturligtvis omöjligt att få några upplysningar från dem.

Kommer filmen Närkontakt av tredje graden att visas i öststaterna?

- Ryssarna kommer säkert att hugga en kopia, - och av den göra 4.000 kopior, som kommer att visas i hela Sovjetunionen, utan att vi får ett rött öre! Mig gör det ingenting, om de därmed ökar sitt vetande om människan och universum en smula.

Översättning och bearbetning: Thorvald Berthelsen

UFO orsakade tidvattenström och paralysering i Väst-Afrika

AV JOEL MESNARD

Herr A.W. - en fransman på semester i Togo, Västafrika hävdar att han där varit med om ett extremt intressant UFO-fenomen, som utspelade sig den 29 mars 1974.

På kvällen den 28 mars var han tillsammans med en kvinna från detta land. Mellan klockan 23 och 01 på natten badade de i havet på en plats några kilometer öster om det stora turisthotellet Tropicana, beläget på stranden öster om staden Lomé.

Efter badet satt de båda i en dunge kokospalmer på den sluttande stranden. Natten var mycket mörk, men himlen klar och full av stjärnor.

Klockan 01.45, just som de skulle återvända till hotellet, hörde de ett genomträngande vislande ljud, som skar i öronen. Ljuden kom från havet, där de fick se ett mörkt föremål komma emot dem över vattnet. När det befann sig på ett avstånd av ca 200 till 300 meter från dem, stannade det och hängde där vänt emot dem. Platsen där de stod och tittade bestod av torr sand - men plötsligt slog en jättelik våg emot dem.

Ett hål i havet och en mini-tidvattenvåg

Vad de först fruktade var, att de inte skulle kunna ta sig tillbaka genom vattnet till fast mark, men som tur var lyckades fransmannen få sin högra arm runt en av kokospalmerna, medan han höll sin vänstra arm runt den afrikanska flickan. Runt omkring och under sina fötter kände de svallandet av en serie kraftiga vågor, som slog upp på stranden, sedan havet ett ögonblick dessförinnan hade befunnit sig 50 meter från sluttningen, där de hade suttit i sanden.

Plötsligt tändes tre kraftiga ljuskällor på föremålet och bländade dem. Dessa sken påminde om strålkastarljus. Från luftfarkostens sidor utstrålade även annat ljus och möjligtvis även från ovan- och undersidan, som var dolda för dem. Några av ljusstrålarna verkade vara riktade uppåt i luften, men mannen är

inte säker på den punkten, eftersom han var alltför bländad av de tre strålar, som riktades direkt mot stranden. Han konstaterade att den dominerande färgen på ljusstrålarna var vitt, men där fanns även gult, skärt och grönbliitt.

A.W. bar glasögon, som var något färgade och hade korrektionsglas, och vad som särskilt slog honom var de blå och gröna skuggorna på vattnet, som upplystes av ljusstrålarna från maskinen. Den intressantaste detaljen, som han återgav, avser emellertid havsytans beskaffenhet under det svävande UFOt: Vattnet var inte plant under, utan urholkat i form av en skål, som han uppskattade vara fem till sex meter djup. Diametern på den här skålen i havet var jämförbar med själva föremålets vidd, dvs. i storleksordningen 25 till 30 meter.

Paralyserades av ljusstrålarna

De två personerna blev kvar där de var klamrande sig fast i kokospalmen och med benen fortfarande i vatten. Men vad som också höll honom kvar, liksom paralyserad, var inte huvudsakligen rädsla eller att han kände sig förbluffad av händelsen, utan enligt hans åsikt hade strålarna något med detta att göra. Även temperaturen steg markant, för medan luften innan UFOt uppenbarade sig, endast hade varit ljum och behaglig, var hettan inom ljuskretsen nu markant. Svetten strömmade från dem båda.

Sedan kändes luften plötsligt friskare igen, och föremålet började nu röra sig mycket hastigt utåt till havs, men fortfarande på samma höjd över havsytan. Därefter slocknade dess belysning och det var försvunnet ur sikte. Himlen var återigen mörk och havet hade återfått sitt normala utseende. Enligt mannens vattentäta klocka var klockan nu 02.05 på morgonen. Fenomenet hade följaktligen varat i ca 20 minuter.

De två tog sig tillbaka till hotellet och skiljdes. Båda hade fortfarande ont i öronen som en följd av det vislande ljud som UFOt avgett. A.W. bad sin flickvän att hålla händelsen för sig själv och inte berätta för någon vad de sett. Han var rädd att bli betraktad som en galning och kanske t.o.m. bli arresterad.

Kroppsliga följdverkningar

Nästa morgon vaknade han vimmelkantig, men med en känsla av "lätthet - tomhet". Den andra dagen blev han övermannad av en oförklarlig sömnhet, vilken fick honom att stupa i säng som en säck potatis. Han sov ca tre timmar och vaknade sedan

med en huvudvärk, som fick honom att genast ana oråd. Han gick ned till hotellets bottenvåning där receptionisten gav honom två tabletter, som snart fick honom att känna sig bättre.

Under de följande dagarna svimmade han flera gånger, och för en lång tid fortsatte han att känna, vad han ofrånkomligt ansåg vara följderna av sin märkliga upplevelse. A.W. är uppenbarligen en person av lugn och stabil natur, men alltsedan den här natten har han känt sig väldigt "nervig". Han har ögonblick av yrsel och då och då känslan av att han håller på att kvävas och får krampräckningar som gör ont. Tillståndet förbättras gradvis, men när jag träffade honom nästan två år efter hans UFO-iakttagelse, var han fortfarande störd av den. Vi har, ofrivilligt nog, naturligtvis ingen vetskap om vilka möjliga långtidsverkande effekter som hans flickvän från Togo kan ha fått lida av.

Denne fransman är inte särskilt intresserad av UFO. Emellertid hade han ytterligare en iakttagelse någon tid efter sitt äventyr i Togo. Han iakttog då ett klot av blå eld med en röd svans passera över honom i närheten av Thionville i Frankrike. Några månader efter sin Togo-upplevelse berättade han sin historia i förtroende för några vänner. De gav honom rådet att rapportera fallet till GEPA, och de lämnade honom också adressen, med påföljd att han sände en ganska detaljerad redogörelse för händelsen.

I februari 1976 träffade jag honom och hans redogörelse slog mig som både uppriktigt och opartisk. Jag lade särskilt märke till att han inte gjorde något försök att ge någon förklaring till fenomenet, som han hade observerat. Han var också mån om att ge en så objektiv beskrivning av det som möjligt.

Farkostens påverkan på havsytan

Två saker i berättelsen är av stort intresse för var och en som försöker spekulera om de fysiska fenomen som kan uppstå vid framträdandet av UFO:n. Det är hans beskrivning av "skålen" eller urholkningen i havet under UFO:t, och vattnets svallande uppför den sluttande stranden fram till platsen där de satt. Med tanke på förutsättningarna, där A.W. befann sig, är det inte möjligt för honom att ge någon exakt beskrivning av hur "skålen" skulle ha sett ut i genomskärning, eller speciellt av dess botten. Men han är kapabel att ge dess diameter, som han uppskattar till ungefär 30 meter, då med jämförelse av hans uppskattning av själva farkostens storlek, när den befann sig några meter ovanför havsytan. Farkostens höjd uppskattade han till ca fem meter.

Man frestas att jämföra det här med den effekt, som orsakas på en havsyta av en stillastående helikopter, som sänker sig väldigt lågt ner. Även den producerar en sorts fördjupning, men den är så grund att det är svårt att iaktta något djup på den och den har inget gemensamt med vad han har beskrivit i denna berättelse. Vi kan som följd av detta troligen bortse från hypotesen att "skålen" skulle kunnat uppstå p.g.a. inverkan av en vertikal vindstöt riktad nedåt i likhet med vad som uppstår under en helikopter.

Trots att han säger, att han hörde ett visslande ljud, kunde han inte upptäcka något ljud av en vindstöt eller något som kunde peka på närvaron av en stark atmosfärisk störning. Inte heller nämner han att han skulle ha märkt någon sorts stänk från något moln eller vattendroppar i närheten av området där UFO:t svävade. Som följd av detta nödgas vi hellre tro, att havsytan verkligen mera var utholkad på det här sättet p.g.a. ett kraftfält som hörrörde från föremålet än av någon sorts vindstöt. Det är svårt att tänka sig, hur ett urholkat område, flera meter djupt, kunde bildas bara genom "att man blåser på det" utan att ett moln av stänkande vattendroppar skulle uppstå.

En sak är emellertid säker: Ytan på fördjupningen eller "skålen" var inte fast utan tvärtom. Den uppstod genom att vågor färdades utåt från dess centrum och utbredde sig så långt som fram till - och upp på stranden. Dessa vågor fick hans afrikanska flickvän att påpeka, att hon aldrig tidigare hade sett havet så upprört.

Var vattenströmmarna uppför stranden, medan UFO:t var stillastående, direkt orsakade av den här fördjupningen under föremålet? Han lade inte märke till någon vattenströmning på själva havsytan runt om fördjupningen. Vart hade då de ca 3.400 kubikmetrarna vatten, som representerades av fördjupningsvolymen tagit vägen? Vi kan anta att de är orsaken till vattenströmmarna uppför stranden - en strömning som förhöll sig konstant hela tiden som UFO:t stod stilla över havet.

Källa: Fsr Vol. 22 nr 6/1976

Översättning: Roger Ersson

Illustration: Taurina

Dokumentation: Joel Mesnard är verksam inom GEPA (Grouperment d' Etude de Phé noménes Ae'riens) och rapporten publicerades ursprungligen i Phé noménes Spatiaux nr 47/1976.

Jätteglob sög upp vatten i Japan

UFO orsakade livvattenström och paralysering i Väst-Afrika

AV JOEL MESNARD

Hokaido är det nordligaste distriktet i Japan, där UFO-iakttagelser inträffar oftare och på ett mera drastiskt och intressant sätt än i de andra distrikten.

Under juli 1974 mottog vi i ett brev en väldigt förbryllande UFO-rapport från en obekant universitets-studerande. Han var inte bosatt i Hokaido, utan 2:a gradsstudent på ett universitet i Kanto-distriktet (Japans centraldistrikt som består av sju prefekturer, inkluderande Tokyo), men när han arbetade under sitt sommarlov som nattvakt vid ett skrotupplag där, hade han en häpnadsväckande och mycket kuslig upplevelse, som han ville rapportera.

Platsens exakta läge är Tomakaoai, en liten industristad vid Hokaidos södra kust, och eftersom studenten föredrar att vara anonym, kan vi kalla honom Hr. Masaaki. Hans syn är 1,2.

Händelsen inträffade ca 01.30 en tidig julimorgon i närheten av Tomakomai Citys östra varv. Här följer hans berättelse:

- Jag kommer inte ihåg exakt vilken dag det var. När skolan slutade för sommaren återvände jag till min födelseort Hokaido och arbetade som nattvakt vid skrotupplaget där. Fastän jobbet utfördes med bil, är skrotupplaget under natten ett väldigt ödsligt och övergivet ställe, med endast några mörka lagerbyggnader och skorstenar i fjärran. Eftersom nattvaket utförs endast av en person, är det inte någon särskilt trevlig känsla man får när man lämnas ensam där.

Efter att ha gjort rundan runt skrotupplaget, återvände jag med bilen till den föreskrivna platsen, slog på bilradion, tände en cigarett, och tittade frånvarande upp mot den klara natthimlen genom framrutan. Jag kopplade av i sätet, när en ljusstrimma plötsligt för över skyn. Men eftersom ljuset genast försvann, trodde jag att det kunde vara ett stjärnfall. Men ljuset visade sig åter på samma ställe som det hade försvunnit, på samma sätt som en glödlampa tänds, och det började växa genom att göra små sammandragningar och utvidgningar med en extrem hastighet. Till slut blev det stort som en baseboll.

Plötsligt började det göra nedstigningar med en spiralformad rörelse, och när det kommit ner till en höjd strax ovanför cementfabrikens välvda tak, som syntes i fjärran, började det sända vad som föreföll som oregelbundna gröna ljusstrålar i en riktning som jag antog var norrut.

Eftersom scenen allt för mycket liknade science-fiktion, önskade jag att vad jag hade sett skulle visa sig vara en dröm eller inbillning, men UFOt fortsatte på samma sätt. Sedan det slutat med sina underli-

ga signaler, började det sjunka över vattnet i bukten, och beskriver en stor båge med en förbluffande hastighet.

Eftersom vattnet lyckligtvis kunde ses från platsen, där min bil stod, såg jag vad som i övrigt hände där. Jag hade vid den tidpunkten insett att avståndet till skenet var ganska kort, och det var alltså ganska nära mig.

Skenet sänkte sig till en höjd av endast ca 20 meter över vattnet och stannade, och sedan (jag är säker på att ni inte tror på vad jag säger fr.o.m. nu) kom från undersidan av skenet ner något som såg ut att vara ett glasliknande, genomskinligt rör. När spetsen på röret snuddade vid vattenytan, började den delen av röret lysa och verkade att suga upp vattnet från bukten!

Samtidigt med att röret förlängdes, hörde jag ett svagt ljud precis som ljudet av en cicada, speciellt det där som hörs som "Min - min - min - min - min... Men ljudet var inte monotont och verkade bli lägre och lägre. Jag blev bestört och plötsligt kände jag mig som en idiot.

Efter att ha böjt ner mitt huvud i några minuter - påverkad av vad jag sett - tittade jag upp igen och såg att "skenet" redan hade slutat med uppsugningen och behöll sin position på samma ställe.

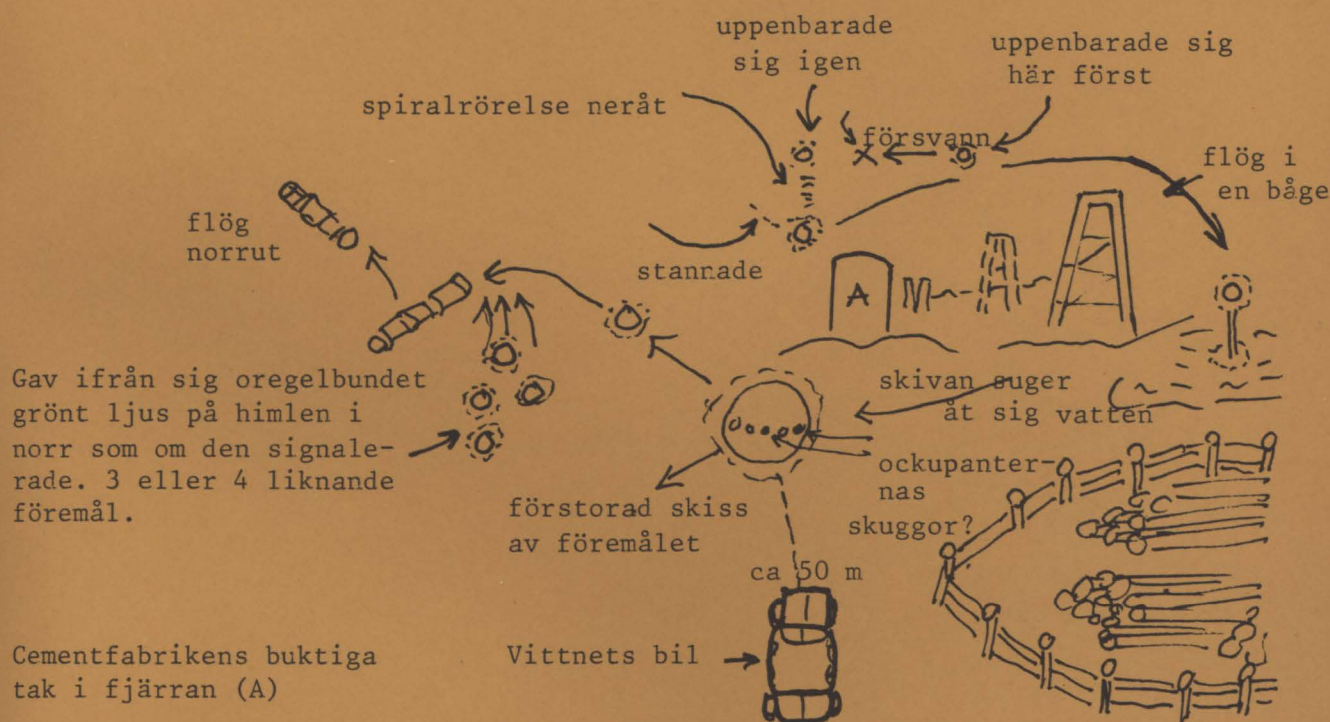
Sedan började ljuset flyta runt igen och började närma sig mig - och när jag insåg att det var på väg mot en punkt endast ca 50 meter ovanför mitt huvud, blev jag rädd och kände mig mer död än levande. Känslan som jag fick vid det tillfället var helt enkelt att jag skulle bli anfallen och dödad av föremålet. Storleken på föremålet var nu ungefär som storleken på en volleyboll.

Skenets intensitet hade nu avtagit (eller det kan ha förefallit så eftersom omgivningen blev upplyst av dess sken som om det vore dagsljus och föremålets detaljer blev mer framträdande).

Han säger senare att dess yta var jämn som ytan på en pingpong-boll och föreföll vit, men inte så ljus. Den lyste av sig själv och lyste vit snarare än orange.

Sedan såg jag med egna ögon en rad små fönster som gick runt föremålets mitt. Föremålet var runt, och i ett av de mellersta fönstren såg jag två kusliga, skuggliknande figurer, som var för små och deformationade för att kunna kallas människoskuggor.

När jag såg detta underliga skådespel och var helt medveten om att föremålet befann sig strax över mitt huvud, kommer jag ihåg att jag började stöna. Mitt huvud vilade mot ratten mellan mina händer, och jag gav ifrån mig en ljudlös gråt. Jag kanske upplevde en plågsam smärta, eftersom jag kommer

ihåg att jag då kände mig som om jag var fjättrad till händer och fötter. Men jag försökte fortfarande se föremålet med egna ögon och såg då i positionen snett ovanför mitt huvud, tre - fyra andra föremål, som var lika det ursprungliga. Till ytterligare förfäran såg jag precis bredvid dem något som föreföll likna (eller vara) tre bensin-fat som var sammanfästade längs med, och rörde sig ljudlöst i en svartmörkbrunaktig silhuett. Sedan sögs alla lysande bollar, 4 - 5 allt som allt, plötsligt in i det stora trumliknande föremålet, och föremålet försvann snabbt bort på den norra himlen med stor fart som ett stjärnskott....

Jag kommer fortfarande ihåg att jag, när den här skräckinjagande saken avlägsnade sig från mig, började känna att hela min kropp var bortdomnad, precis som när man under lång tid har suttit i yogaställning. Det var då jag förnam att min bilradio gav ifrån sig meningslösa ljud och samtidigt kände jag en tung huvudvärk.

Varaktigheten av upplevelsen, fastän den verkade vara längre just då, var kanske bara 11 - 12 minuter. Jag kunde inte sova natten efter den här hemska upplevelsen och jag var mån om att bli avlöst av en annan man på morgonen och väntade otåligt på honom..... (slut på hans berättelse).

Ni kanske genast förstår, varför den här händelsen är speciellt intressant för oss? Därför att det finns få detaljerade fall i UFO-historien, där UFO:n

suger upp vatten genom ett "rör" som det sänker ner från undersidan. Ett fall inträffade en julimorgon 1965 i British Colombia, Canada, där en geolog och forskningschef vid ett gruvbolag, John Hembeling, och hans medarbetare såg ett svampformat föremål som sänkte sig ner till mindre än 15 meter ovanför en liten fjällsjö, sänkte ner ett rörliknande instrument från undersidan, doppade det i vattnet och behöll den ställningen i ca 8 minuter, innan det drog in röret och flög iväg. (Se: Canadian UFO Report, vol. 1 no. 3. May - Juni 1969 sid. 4 - 6).

Ett annat fall inträffade på eftermiddagen den 9 april 1970 på en sydlig västtysk landsväg i närheten av Langenschemmern, Württemberg, där en pensionerad elektriker vid namn Max Krauss, 65, såg en genomskinlig liten boll med en diameter på ca 40 cm, innehållande åtta ekrar som utstrålade från dess mörka kärna. Den hade svävat bakom honom i ca 250 meter, stannade vid ena sidan av vägen och nedsänkte en "slang" från insidan och doppade dess spets i vattenströmmen, som hade bildats vid vägkanten av regnet, och höll sig i det läget en kort stund innan det drog in röret och återupptog sin rörelse och flög iväg. (Se: Flying saucer review, vol. 18 No. 4, juli - aug. 1972 sid. 15 - 17).

Källa: Mufon UFO Journal Nr. 106/1976

Översättning: Roger Ersson

Stor UFO-utställning hela sommaren i Köping

Från mitten av juni, hela juli och in i augusti visas en stor UFO och rymdforskningsutställning i Köping dagligen.

Utställningen riktar sig till bl.a. UFO-intresserade semesterfirare från hela Skandinavien.

Utöver den traditionella utställningsformen finns bl.a. en UFO-modell på plats, 5,5 meter i diameter och vägande 250 kilo.

UFO-Sveriges stillfilm kommer att visas flera gånger dagligen. En hel del unikt material, som aldrig tidigare visats, väntas in!

Intresserade bedes ringa Köpings kommuns växel, telefon 0221/137 00 för information om öppet-hållande och utställningsplats.

Planeringskonferens

Söndagen den 9 juli klockan 13.00 hålls årets första planeringskonferens i Folkets hus i Nyköping.

Vid planeringskonferensen, som tillmäts stor betydelse i UFO-Sveriges utveckling, deltar lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och enskilda aktiva medlemmar. Syftet är, att i dessa diskussioner resonera sig fram till goda idéer, som för vårt arbete framåt.

UFO-Nyköping inbjuder till SVENSK UFO 78

9 till 14 juli i Folkets hus, Nyköping

"Svensk UFO 78" är ett arrangemang bestående av en hel veckas aktiviteter med föredrag och filmföreläsningar, som vänder sig till både ufologer och allmänheten.

Tidsprogram alla dagar:

16.00 UFO-Sveriges stillfilm visas

17.30 Föredrag

19.00 Föredrag

Bland föredragshållarna kan nämnas: Reinhold Carleby (forntidsteknik), Lehel Repits (galaxmotorn, arbetande efter universums principer), Anders Germandt, Henry Svensson, Sven Schalin, Anders Liljegren, Jan Fjellander, Kolbjörn Stenödegård, Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen, Carl-Anton Mattsson, Per Fork m.fl.

Entré: En dag 10 kronor. Veckokort 40 kronor. Veckokortet, som inkluderar hela veckans evenemang (och som tillförsäkrar er en sittplats vid fullsatt lokal) kan beställas i förväg genom inbetalning av 40 kronor till postgirokonto 11 70 27 - 3 UFO-Nyköping.

Reservera en vecka av er semester till denna träff för UFO-intresserade från hela Norden. Utmärkta camping- och tältplatser vid havsbad finnes, t.ex. Strandstugeviken och Vivesta havsbad.

Detaljerat program kan beställas genom att skicka in ett frankerat kuvert, med ert namn och adress, under juni månad till UFO-Nyköping, Ö.Bergsgatan 17, 611 00 Nyköping.

Veckoslutkurs för Dig som vill bli fältforskare

Centralgruppen arrangerar den 8, 9 och 10 september ett veckoslutsinternat för utbildning av fältforskare. Kursen är både teoretisk och praktisk och vänder sig dels till intresserade medlemmar, som ämnar engagera sig i utredningsarbete, och dels till de fältforskare som genomgått förra årets utbildning.

Klockan 14.00 på fredagen startar en grundkurs för nya fältforskare. Denna nya kull deltar sedan under lördagen och söndagen i en vidareutbildning tillsammans med tidigare utbildade fältforskare.

Repövning - vidareutbildning

Förra årets massiva uppslutning, då 73 fältforskare utbildades, blev en succé, främst kanske därför att deltagarna lärde känna varandra och fann nya vänner i den enkla men trivsamma kursgården. Många har därför önskat en form av årlig repetitionsövning och vidareutbildning.

Vi kommer, liksom förra året, bl.a. att grundligt gå igenom intervjumetodik, vittnespsykologi och alla de "fällor" som finns i dokumenterandet av UFO-fall. Tyngdpunkten kommer att läggas på praktiska övningar och träning. Bl.a. kommer de vanligaste feltolkningarna att särbehandlas, och på plats kommer en hel del "fenomen" som t.ex. lysgranater och fallskärmsbloss att demonstreras. Liksom tidigare, kommer flygplan att visa olika sorters ljusfenomen.

Minimiålder för kursdeltagare är 15 år och genomgång av denna utbildning är ett krav för att vara verksam som fältforskare inom UFO-Sverige.

Utbildningen är koncentrerad och har därför varvats med andra aktiviteter, som t.ex. ren underhållning och samkväm.

För ändamålet hyr vi även denna gång Lersättersgården med 30 bäddar fördelade på fem rum, ca två mil norr om Köping.

Grundkursen startar klockan 14.00 på fredagen och fortsättningskursen klockan 10.00 på lördagen. Internatet avslutas klockan 13.00 på söndagen.

Inkvartering av deltagare till fortsättningskursen börjar redan från fredagseftermiddagen. Övriga kan även ansluta på lördag morgon.

Deltagarantalet är begränsat, beroende på bäddutrymmet, och det är därför av stort värde om kursdeltagare som har husvagn, bor i sådan.

Förhandsanmälan

Kostnaden för mat och logi från fredag t.o.m. söndag är 75 kronor per deltagare. Eget sänglinne skall medtagas.

De som önskar genomgå utbildningen skall senast två veckor före kursen (det innebär den 25 augusti) inbetala 75 kronor till Köpings UFO-förenings postgirokonto 74 51 90 - 9.

Texta namn och adress tydligt på inbetalningskortet. Efter denna förhandsanmälan utsänds kursprogram och vägbeskrivning.

Anm.: Efter det att de 30 sängplatserna har gått åt, finns visst golvutrymme för deltagare som medför egen campingsäng eller luftmadrass. Detta meddelas er då ni erhåller kursprogrammet. Av administrativa skäl är deltagaravgiften 75 kronor för alla, oavsett om ni bor i egen husvagn eller ligger på golvutrymme.